

SERBIAN MIRROR ГЛЕДАЛО

ОД АТЛАНТИКА ДО ПАЦИФИКА
INDEPENDENT SERBIAN
NEWSPAPER IN THE USA
НЕЗАВИСНИ МЕСЕЧНИ
ЛИСТ СРБА У САД

PRVO SRPSKO POZORIŠTE ČIKAGO

Obeležiće 20 godina rada premijerom pozorišne predstave

ŽANKA

Miodraga Ilića
U režiji Slavice Petrović

SKENIRAJ I KUPI KARTU

Premijera, Petak, 26. April, 2024. u 8pm
Repriza 27. April, u 8pm
Repriza 28. April, u 5pm

Cena ulaznice premijera \$35, reprize \$30

SKOKIE THEATRE

7924 Lincoln Ave, Skokie, IL 60077

Info: www.srpskopozoristemirasremcevic.com

design by:

promaya design

POSLEDNJA ULOGA ŽARKA LAUŠEVIĆA "RUSKI KONZUL" US PREMIJERA FILMA U ČIKAGU

DEŠAVANJA
KOJA SU
DEFINISALA
BUDUĆI SUŽIVOT
SRBA I ALBANACA
NA KOSOVU

BURNO PROLEĆE U SRBIJI

NAVKLI SMO DA ŽIVIMO U IZGNANSTVU
DUŠE SA MIRISOM
BOSILJKA

STANISLAV KOJIĆ

KARADJORDJEVIĆI SE OPET RADJAJU U SRBIJI

STO GODINA
OD RODJENJA
MIODRAGA
PETROVIĆA
ČKALJE

OSTAO JE SIMBOL KOMEDIJE

Ostavinske Rasprave
Trust Administracije
Starateljstvo
Punomocja
Testamenti
Trust

Nemojte da čekate previše

ZIVKOVICH
LAW OFFICES

ILINOIS

708-833-7755

8130 N. Milwaukee Ave.
Niles, IL 60714

Now in NW Indiana

INDIANA

219-232-4888

1906 Hart St.
Dyer, IN 46311

www.serblaw.com

US MOTORS INC

**Dajemo
garanciju,
mesec dana,
na svim
kolima
"bumper
to bumper"**

US Motors Inc.

**PERSONAL & BUSINESS
VEHICLE SALES**

501 S Grace St
Addison, IL, 60101

630-628-8022
www.usmotorsinc.com

Saint-Tropez, France
Tel. +33 7 8188-3336

SADRŽAJ

SADRŽAJ

Srb info	strana 4
Burno proleće u Srbiji	strana 5
Duše sa mirisom bosiljka	strana 6
Kako žive Srbi na KiM	strana 7
U odsajaju srpskih tenkova	strana 8
Trgovanje političkim uticajem	strana 9
Prebrojavanje svih Srba sveta	strane 10-11
Tišina, gledamo pozorišnu predstavu	strana 12
Sve o uskršnjem postu	
Urnebesna tragedija, izvanredan doživljaj	strana 13
Tragična krivica komedije	strana 14
Knjige autora Ratka Stoiljkovića i djački list "Čuperak" izazvali posebno interesovanje	strana 15
Ruski konzul	strana 16
Bravura Žarka Lauševića	strana 17
25 godina od NATO bombardovanja	strane 18-19
Martovska crtica	strana 20
Klas udruženje žena	strana 21
Kako je (zaista) stvorena moderna Srpska država	strana 22
100 godina od rođenja Čkalje	strana 23
Princeza Katarina ministar Selaković isporučili pomoć domu "Drinka Pavlović"	strana 24
Karadjordjevići se oper radjaju u Srbiji	strana 25
Horoskop za april	strana 26
In memoriam - Sladjana Milošević	strana 27
Feljton: Stranci koji su zadužili Srbiju	strana 28
Rodjendani i porodica	strana 29
Vedra strana Ogledala	strana 30

TIRAŽ: 18.000

PUBLISHED BY

Ogledalo - Serbian Mirror. Inc

P O BOX 13472 CHICAGO IL 60613

· Phone: 773.744.0373

· OSNIVAČ: Slavica Petrović

· UREDNIK: Slavica Petrović

· GRAFIČKI UREDNIK: Zoran Marinković

· REDAKCIJA: Marijana Maljković Lazović,

Marko Lopušina, Aleksandar Stanković

Vojin Drenovac, Dejan Marinković

· MARKETING: Aleksandar Živković

· DOPISNICI: Vanja Bulić, Ivan Kalauzović Stefanija Djokić

(Beograd), Staša Nastić (Holivud), Vukašin Petrović (Njujork),

Milomir Ognjanović (Havai)

· PREDSTAVNIŠTVA ·

· LOS ANDJELES: Dragan Rakonjac (562.397.9001)

· BEOGRAD: Zoran Marinković (062.821.4385)

ALL RIGHTS RESERVED:

Ogledalo is not responsible for advertisements, advertising articles and their contents

E-mail: ogledalo@gmail.com

Web: www.serbianmirror.com

„Što god tkaš, vezuj konce za nebo“

Sv. Vladika Nikolaj Velimirović

ČITAJTE NAS NA NETU:

WWW.SERBIANMIRROR.COM

NE ČEKAJTE MESEC DANA

ŠTAMPANO IZDANJE,

ČITAJTE NOVOSTI U MEDJUVREMENU.

BUDITE U TOKU SA NAMA

WWW.SERBIANMIRROR.COM

GDE «KAD» ŠTA

PRVO SRPSKO POZORIŠTE ČIKAGO
Obeležice 20 godina rada premijerom pozorišne predstave

ŽANKA

Miodraga Ilića
U režiji Slavice Petrović

SKENIRAJ I KUPI KARTU

POWER PRINTING
design by: promaya design

Premijera, Petak, 26. April, 2024. u 8pm
Repriza 27. April, u 8pm
Repriza 28. April, u 6pm
Cena ulaznice premijera \$35, reprize \$30

SKOKIE THEATRE
7924 Lincoln Ave, Skokie, IL 60077 Info: www.srpskopozoristemirasremcevic.com

SAMDS

Tribina na temu:
Marihuana - Lek ili otrov

Dr. Ljuba Stoilković
Dr. Nebojša Knežević

03-31-24
HRAM VASKRSENJA HRISTOVOG U 1 PM
5701 N REDWOOD DR

04-14-24
CRKVA SVETOG STEFANA DECANSKOG U 1 PM
3543 W LELAND AVE, CHICAGO, IL 60625

04-21-24
CRKVA SVETI NIKOLA U 11 AM
4301 S PRAIRE AVE, BROOKFIELD

Poslednja uloga Žarka Lauševića

“RUSKI KONZUL”

US Premijera filma u Čikagu

Dešavanja koja su definisala buduću suživot Srba i Albanaca na Kosovu

Režija: Miroslav Lekić

U glavnim ulogama: Žarko Laušević, Nebojša Dugalić, Paulina Manov, Svetozar Cvetković, Visar Vishka, Danica Radulović, Nada Macanković, Mensur Safqiu, Enver Petrovci, Ljubiša Savanović, Petar Zekavica

Žanr: Drama

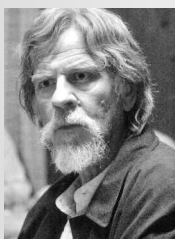
Trajanje: 147 minuta

Roman: Vuk Drašković

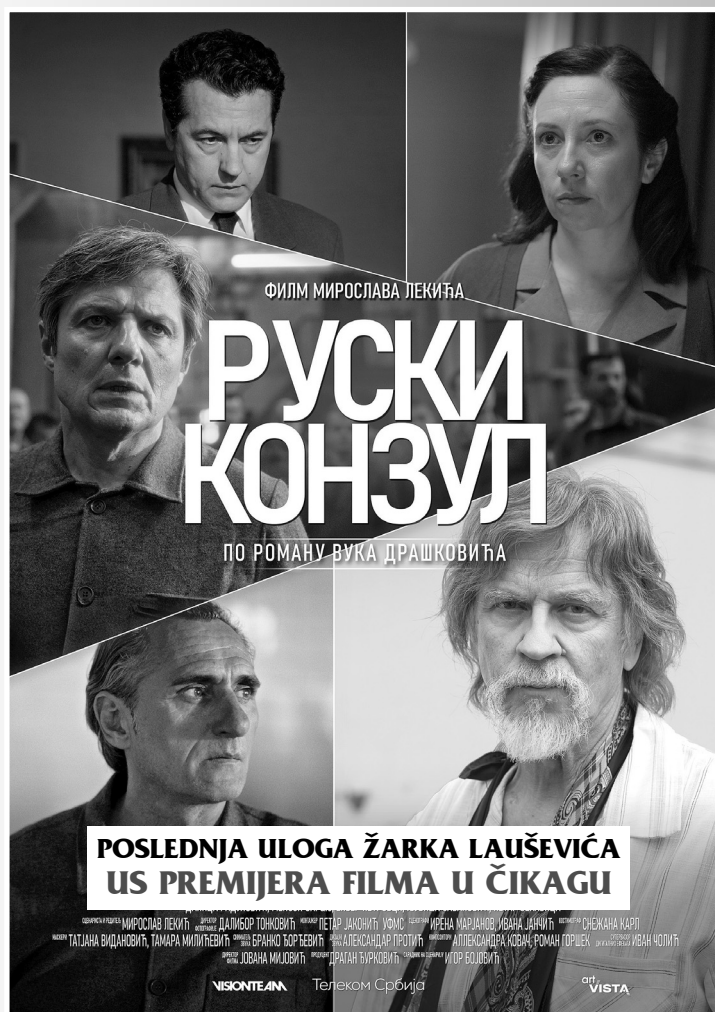
Scenarij: Miroslav Lekić

SINOPSIS: Dešavanja koja su definisala buduću suživot Srba i Albanaca na Kosovu.

Glavni junak filma, srpski doktor Ilija Jugović po kazni dobija premeštaj bolnicu u Prizrenu. Tu upoznaje profesora

istorije Ljuba Božovića – RUSKOG KONZULA, naizgled psihijatrijskog pacijenta koji tvrdi da će uskoro“ Rusija opet postati Rusija, a Kosovo će opet biti srpsko”. Protiv Božovića se okreću lokalni albanski moćnici, separatisti. Oni pokušavaju da isele Božovića ali u njegovu zaštitu staje doktor Jugović.

ФИЛМ МИРОСЛАВА ЛЕКИЋА

РУСКИ КОНЗУЛ

ПО РОМАНУ ВУКА ДРАШКОВИЋА

**POSLEDNJA ULOGA ŽARKA LAUŠEVIĆA
US PREMIJERA FILMA U ČIKAGU**

MIROSLAV LEKIĆ, ŽARKO LAUŠEVIĆ, NEBOJŠA DUGALIĆ, PAULINA MANOV, SVETOZAR CVETKOVIĆ, VISAR VISHKA, DANICA RADULOVIĆ, NADA MACANKOVIĆ, MENSUR SAFQIU, ENVER PETROVCI, LJUBIŠA SAVANOVIĆ, PETAR ZEKAVICA

VISIONTEAM Телеком Србија VISTA

BURNO PROLEĆE U SRBIJI

Od specijalnog izveštaca
MARIJANA MALJKOVIĆ

Miloš Vučević, predsednik vladajuće SNS, dosadašnji potpredsednik Vlade i ministar odbrane, mandatar je za sastav nove vlade Srbije, saopštio je predsednik Srbije Aleksandar Vučić. Vučević je na svojim prethodnim odgovornim i zahtevnim funkcijama pokazao da poseduje posvećenost i stručnost potrebne za obavljanje funkcije premijera Srbije, navodi se u predsednikovom saopštenju i dodaje da će prioriteta Vlade ostati očuvanje mira i stabilnosti, teritorijalne celovitosti, regionalna saradnja i vitalni interesi zemlje.

Dosadašnja premijerka i funkcionerka vladajuće SNS Ana Brnabić izabrana je za novu predsednicu Skupštine Srbije. O predlogu da Brnabić bude izabrana na tu funkciju u parlamentu raspravljalo se tri dana, koja su obeležile uvrede i nadvikivanje poslanika. Ako je parlament ogledalo našeg društva, onda smo videli najružnije lice stvarnosti, mada verujemo da većina ljudi u Srbiji ume bolje da se ponaša od svojih predstavnika u parlamentu.

Prva odluka Ane Brnabić je odbijanje da dozvoli raspravu o potpredsednicima Skupštine Srbije, tvrdeći da poslanici koji nisu učestvovali na konsultacijama nemaju pravo da diskutuju. Iako su poslanici opozicije podneli liste govornika koje je sekretar Skupštine uzeo, Brnabić je rekla da se nisu prijavili i da su pokazali da nisu bili zainteresovani za potpredsednička mesta.

Ona je pročitala listu kandidata, tako da su za potpredsednike predložene Sandra Božić i Marina Raguš iz SNS-a, Snežana Paunović iz SPS-a, Elvira Kovač iz Saveza vojvodjanskih Madjara, Edin Djerlek iz Stranke pravde i pomirenja i Jovan Janjić iz "Mi — glas iz naroda". Inače, Ana Brnabić je osoba sa najdužim neprekidnim mandatom predsednika Vlade

Srbije otkad postoji ta funkcija. Pretekla je Mirka Marjanovića, koji je bio premijer puna dva mandata, pa čak i Nikolu Pašića sa njegovih pet mandata.

Širom Srbije 24. marta obeleženo je četvrt veka od NATO bombardovanja SR Jugoslavije. Vazdušni udari trajali su od 24. marta do 10. juna 1999, kada je postignut sporazum koji je nalagao povlačenje jugosloven-

porušenog u NATO bombardovanju u centru Beograda. Planove dizajna dve visoke zgrade sa stanovima i hotelima na mestu Generalštaba objavio je Džared Kušner, zet bivšeg predsednika SAD Donalda Trampa. Predsednika Srbije Aleksandra Vučića ideja "oduševljava", iako tvrdi da je sa njom "delimično upoznat". Ministar gradjevinarstva Goran

samo preko puta ulice je zgrada vlade, ministarstva i Vrhovni sud i veoma je važno kakva će biti namena tog prostora iz više razloga, naročito iz bezbednosnih razloga.

Polaganjem sveća i paljenjem sveća u Srbiji je obeležena dvadeset prva godišnjica od ubistva premijera Zorana Djindjića. Pošta mu je odana u Aleji zaslužnih građana gde je sahran-

Jugoslavije, osnivača i lidera Socijalističke partije Srbije Slobodana Miloševića. On je umro u pritvorskoj jedinici u Sheveningenu, u kojoj je proveo nešto manje od pet godina. Umro je od infarkta, što je potvrđeno-toksikološkom analizom, po kojoj nije bilo nikakvog otrova, niti bilo koje hemijske supstance koja bi mogla da dovede do smrti, niti su uočeni tragovi nasilja. Međutim, i danas ima onih koji veruju da je bivši predsednik otrovan.

Gradjani Valjeva i ekološki aktivisti sprečili su predstavnike kompanije Rio Tinto da održe prezentaciju Projekta Jadar, koji podrazumeva iskopavanje litijuma. Okupljeni su nosili transparente na kojima je pisalo "Vlast je vaša, ali zemlja je naša", "Svanuće, pa šta ćete onda" i "Marš sa Kolubare". Nakon pregovora, koji su u nekoliko navrata bili na ivici incidenta, predstavnici Rio Tinta su obavestili prisutne da otkazuju prezentaciju, ali da će je održati u nekom drugom terminu.

Odlazeći ambasador Srbije u Sjedinjenim Američkim Državama Marko Djurić objavio je da će Vladimir Marić obavljati dužnost otpravnika poslova do imenovanja novog ambasadora Srbije u Vašingtonu.

Predsednik Aleksandar Vučić najavio je da će 5. i 6. maja u Beogradu i drugim delovima Srbije biti održan veliki Vaskršnji sabor Srbije i Republike Srpske. Kako je naveo, posle višesatnih razgovora koje je imao s predsednikom Republike Srpske Miloradom Dodikom, u prisustvu Njegove svetosti patrijarha srpskog Porfirija, donet je zajednički zaključak da će na tom saboru biti donete važne odluke o opstanku srpskog naroda na svojim ognjištima, njegovom ekonomskom napretku, očuvanju srpskog jezika i ćirilčkog pisma i zajedničke kulturne baštine, istakao je Vučić. Prema njegovim rečima, nova Vlada Srbije i Vlada Republike Srpske pripremiće deklaraciju i moguće druge opšte pravne akte koje će u istom tekstu podneti na usvajanje narodnim skupštinama Republike Srbije i Republike Srpske.

skih oružanih snaga sa Kosova i Metohije i uspostavljanje Privremene administrativne misije UN (UNMIK). Bombardovanje SR Jugoslavije bilo je drugo važnije vojno uplitanje NATO-a nakon bombardovanja Republike Srpske (1995). NATO je primenio vojnu silu bez izričitog odobrenja SB, tj. bez međunarodnog odobrenja, što je pokrenulo debate o legitimnosti intervencije.

Devetnaest najjačih zemalja, predvođenih NATO, izvršilo je preko 2.300 napada, bačeno je 22.000 tona eksploziva, 37.000 kasetnih bombi, koje su ubijale i civile. Poginulo je 1.100 vojnika i policajaca, više od 2.500 civila, medju njima je bilo 89 dece. Tačan broj poginulih još do danas nije ustanovljen. Uništena je privreda Srbije, kao i infrastruktura, saobraćajna struktura, ali i škole, bolnice i civilni objekti.

Protoklog meseca nezaobilazna tema je bila i budućnost kompleksa Generalštaba

Vesić trebalo bi da potpiše ili je već potpisao sa kompanijom Kušner dokument po kome bi država Srbija dala u zakup neizgradjenogradjevinsko zemljište na 99 godina. "Njujork tajms" je objavio da je investicija vredna 500 miliona dolara i da bi država Srbija, prema predlogu ugovora, trebalo da dobije 22 odsto profita. Prema navodima lista kompanija Džareda Kušnera, trebalo bi da dobije u zakup prostor bombardovanog Generalštaba u Beogradu na 99 godina bez naknade.

Veliki je broj protivnika ovakvog plana. Stručnjaci tvrde da zgrada Generalštaba u Beogradu nije srušena, već urušena, da Generalštab nije proglašen kao kulturno dobro samo zato što je bombardovan, a čuvene arhitekture govore su da je to najznačajnija zgrada u Srbiji u poslednjih 200 godina. Moguće je obnoviti Generalštab, ali je problem što nijedna vlast nije napravila čak ni projekat za revitalizaciju tog zdanja. U tom delu grada,

jen i ispred spomen-ploče na mestu na kom je pre 21 godinu izvršen atentat na Zorana Djindjića. Atentat je počinjen 12. marta 2003. godine. Vlada je nekoliko sati kasnije proglasila vanredno stanje u Srbiji, a kao izvršioци odmah su osumnjičeni pripadnici zemunskog kriminalnog klana i deo pripadnika Jedinice za specijalne operacije (JSO) Ministarstva unutrašnjih poslova Srbije. Tokom vanrednog stanja, policija je u akciji "Sablja" uhapsila više od 11.000 osoba, medju kojima i političare i nosioce pravosudnih funkcija. Podignuta je optužnica protiv 44 osobe za učešće u organizovanju ubistva, a Sud je proglasio krivim optužene koji su osudjeni na ukupno 378 godina zatvora. Na po 40 godina zatvora osudjeni su bivši komandant JSO Milorad Ulemek Legija i njegov zamenik Zvezdan Jovanović, kao neposredni izvršilac ubistva.

Daleko manji broj ljudi obeležio je godišnjicu smrti nekadašnjeg predsednika Srbije i SR

NAVIKLI SMO DA ŽIVIMO U IZGNANSTVU

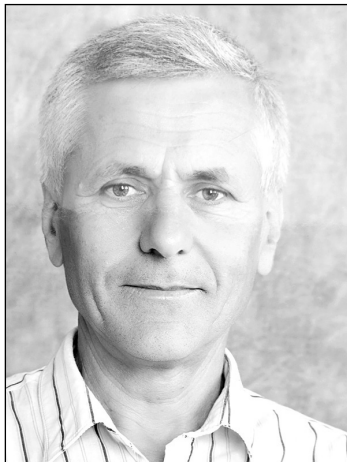
DUŠE SA MIRISOM BOSILJKA

Tragajući za istinom kako naš srpski narod na Kosovu i Metohiji živi i ima li nade da tu i ostane, pronašli smo odličnog sagovornika, profesora biologije Stanislava Kojića, hroničara i istraživača Kosovskog Pomoravlja i prostora širom KiM. Od 2002. godine do sada on je objavio 14 monografija o selima i školama u Kosovskom Pomoravlju, kao i knjigu epitafa Kosova i Metohije "Duše s mirisom bosiljka". Ovaj vredni i predani profesor, za ovu godinu pripremio je još dve knjige za štampanje. Stanislav Kojić je radeći 35 godina u prosveti bio direktor OŠ "Marko Rajković" u Vrbovcu i OŠ "Mladen Marković" u Vitini. Trenutno radi u OŠ "Marko Rajković" u Vrbovcu, Ekonomskoj školi Gnjilane u Partešu, Medicinskoj školi Gnjilane u Pasjanu i Šilovu. Živi u svom rodnom selu u Vrbovcu kod Vitine, u kome ima 150 domova sa oko 800 Srba. Porodica Kojić je starosedelački i većinski rod koji čini 70 odsto svih porodica u selu, pored Rakića, Moskića, Vujića i drugih rodova, tako da su njihovi preci tu od davnina.

U razgovoru sa profesorom Kojićem želeli smo da saznamo više detalja o životu preostalih kosmetskih Srba, od sveg srca pružajući im podršku i pomoć koju im kao medij u dijaspori možemo dati. Profesor nas je uputio na fejsbuk-stranicu KUD "Jovan Kojić" Vrbovac, otkucanu ćirilicom.

Kako Srbi danas žive na Kosmetu, koliko se osećaju bezbednim i kako funkcionišu nakon ukidanja dinara? Kako se snalaze za isplatu plata, penzija i ostalih primanja iz Srbije, imate li lekova, da li je život skuplji...?

"Srbi na Kosovu i Metohiji sada žive onako kako moraju, sa velikom dozom napetosti i neizvesnosti za svoju budućnost, jer se ne osećaju bezbednim i pored prisustva međunarodnih snaga Kfora od 1999. godine, koje su ovde došle da budu garant mira i bezbednosti za sve nas koji živimo na Kosovu i Metohiji. Vršu se stalne provokacije prema Srbima od strane pojedinaca ili grupa Albanaca, kao i od samih kosovskih institucija. Centralna banka Kosova koja nema svoju valutu, već na divlje koristi evro bez saglasnosti Evropske unije, donela je jednostranu odluku o zabrani srpskog

Stanislav Kojić

dinara kao legitimnog sredstva plaćanja na KiM, čime je ugrožena egzistencija Srba, što je još jedna provokacija u nizu, pored zabrane vakcinacije i lekova, sportskih događaja, kulturnih manifestacija, srpske štampe i udžbenika, gradnje univerziteta, rada ustanova za socijalne kategorije, uz nametanje nelegitimnih gradonačelnika u srpskim sredinama na severu Kosova... Na ovaj način Srbima se brani dostojan život na svojoj postojbini, koja je pod okupacijom i gde su Srbi u svakom pogledu obespravljani, maltretiraju se i pretresaju na punktovima i po kućama, lažno se optužuju za ratne zločine, uzima im se bespravno imovina.

Ali uprkos svim ovim poteškoćama Srbi su i dalje opredeljeni za svoj opstanak na Kosovu i Metohiji i pored ukidanja dinara od 1. februara 2024. godine, kao i zatvaranja Komercijalne banke za valutu koja je nastala pre 810 godina na ovim prostorima 1214. godine u kovnici novca u Novom Brdu. Još 1282. godine gradovi-države Venecije i Firence uveli su prvi embargo na srpski srebrni novac zato što je bio konkurentniji zbog visoke čistoće glamskog srebra sa primesama zlata, jer su kontrolu trgovine želeli da zadrže u svojim rukama i raspirivali su mržnju prema srpskom kralju Milutinu. Na kraju 20. veka evropske države su uvele sankcije bivšoj Jugoslaviji, tj. Srbiji kao naslednici te bivše Jugoslavije, koju su

raskomadali i gurnuli u rat. Uprkos svemu, više od osam vekova srpski dinar je odolevao mnogim inflacijama i devalvacijama, pa je doživeo da bude proganjan i sa prostora na kome je nastao, ali mi smo navikli da živimo i u izgnanstvu, jer su naše srpske institucije progane iz gradova od 1999. godine i funkcionišemo u izgnanstvu, kao što su i naši preci funkcionisali više od šest vekova pod Turcima i opstali do oslobođenja.

Srbija ima pravo da finansira svoj narod na KiM po aktima o Zajednici srpskih opština i po nacrtu Francusko-nemačkog plana za zaposlene u zdravstvu, školstvu, kulturi, penzionere, za

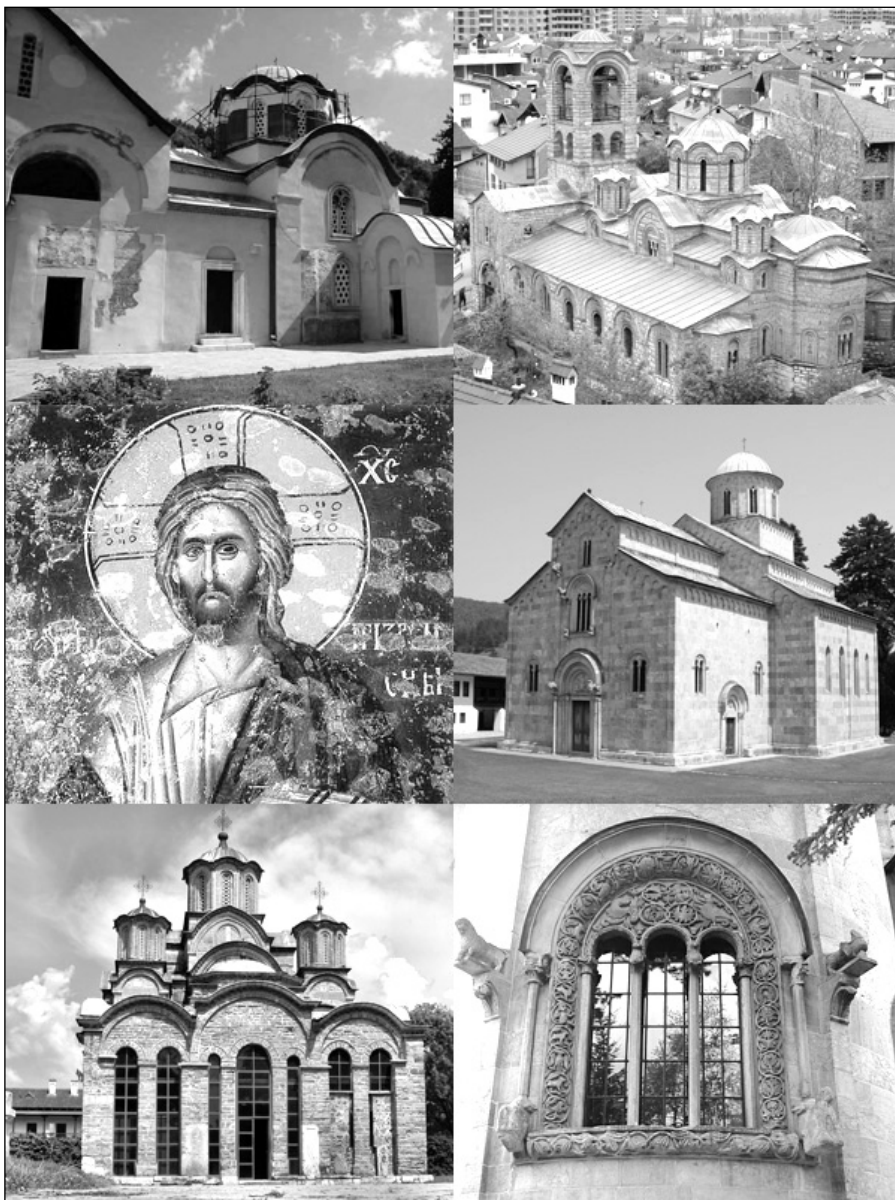
4.350 prosvetnih, 1.600 zdravstvenih radnika i drugih osoba sa minimalnim primanjima. Oni su prinudjeni da troše svoje vreme i energiju i da se izlažu dodatnim troškovima i stresovima, dok odlaze u centralnu Srbiju, da čekaju u koloni vozila na administrativnom prelazu i u redovima u bankama ili poštama, da bi primili zaradjeni novac, a životni standard postaje sve skuplji. Na ovaj način se dovodi u pitanje dalji opstanak Srba na vekovnim ognjištima, jer osim zabrane srpske valute već duže vreme je zabranjen, skoro godinu dana, i promet srpske robe i srpskih lekova, kosovska policija upada u srpske apoteke, srpske prodavnice,

albanski političari u svojoj kampanji forsiraju mržnju prema Srbima."

Naš narod na Kosmetu doživeo je nekoliko veoma tragičnih događaja od bombardovanja 1999, preko martovskog pogroma, smene srpskih gradonačelnika i postavljanja albanskih u četiri opštine, izlaska Srba iz policije, carine, pravosuđa... Kako je to uticalo na njihovu bezbednost i svakodnevni život?

"Napaćeni srpski narod otkad zna za sebe, naročito od Kosovske bitke 1389. godine, na ovim prostorima stalno živi sa poteškoćama i izložen je progonu, seobama Srba, od Arsenija Čarnojevića 1690. godine, do NATO agresije 1999. godine bez odobrenja SB UN-a, kada je ubijeno 2.500 civila, od toga 89 dece i još 1.031 pripadnik vojske i policije, a ranjeno je oko 6.000 civila, od toga 2.700 dece, kao i još 5.173 vojnika i policajaca. Od tzv. Milosrdnog anđela 78 dana u NATO agresiji Srbi su postali kolateralna šteta sa 20.000 tona razornog eksploziva i 36.000 tona kasetnih bombi. Posledice NATO agresije osećaju se i danas, naročito od radijacije sa osiromašenim uranijumom iz kasetnih bombi, tako da je sve više obolelih od karcinoma, leukemije i drugih bolesti, a rane "Milosrdnog anđela" nikada neće zaceliti, jer zaborav Srba na ove događaje bio bi još jedan zločin.

Od dolaska međunarodnih snaga Kfora 1999. godine počinjen je progon i egzodus Srba na Kosovu i Metohiji, ubijeno je oko 1.150, ranjeno je oko 1.375 i proterano oko 250.000 Srba koji se nisu vratili ni nakon 25 godina od progona, uništeno oko 150 pravoslavnih crkava i manastira. Dok Albanci koji su samovoljno napustili KiM u vreme NATO agresije 1999. po nalogu političara vratili su se u mnogo većem broju nego što su otišli i nasilno su uzurpirali srpske kuće, stanove i ostalu celokupnu srpsku imovinu bez ikakve nadoknade ili u bescenju pod ucenama i pritiscima.

socijalna i druga davanja. Odlukom o zabrani upotrebe dinara ugroženi su građani, ali i preostale srpske institucije na KiM. Naročito su ugroženi stari i bolesni srpski penzioneri kojih ima oko 79.000 i oko 5.000 Albanaca koji primaju srpske penzije i ne mogu iz zdravstvenih razloga da putuju u centralnu Srbiju, kao i

pošte i druge institucije i dodatno maltretira Srbe. Pa je u ovakvim okolnostima život Srba nemoguć, jer se izaziva humanitarna katastrofa i dalja eskalacija nasilja prema Srbima, pošto se uskraćuje pravo Srbima na lečenje i normalan život dostojan čoveka u XXI veku. Na sve to međunarodna zajednica je pasivna, dok

Piše: Ljiljana Smajlović - Kismet i Kosovo

U ODSJAJU SRPSKIH TENKOVA

Karakter je čovekova sudbina.

Nisam jedina koja posegne za Heraklitom kad nešto ne ume da pojmi. Zašto bi, primera radi, neko mislio da smo sami krivi što nas je NATO bombardovao? Najveća vojna sila u istoriji čovečanstva, tobož odbrambena alijansa koja je u martu 1999. agresijom protiv Jugoslavije prekršila i sopstveni osnivački akt, a ne samo Povelju UN, dakle temelj međunarodnog prava.

Zašto bi se neko pravio da to ne vidi i ne razume? Kismet, mora biti.

Decenije su prošle i sada mislim da grešim. Nije to stvar karaktera i sudbine. Kao i obično, ljudi samo različito poimaju svoje interese. Mnogi misle da nam nije interes da se svadjamo sa Zapadom, za šta god bio kriv. I ne misle tako što su kukavice, strani plaćenici i domaći izdajnici. Iskreno su prozapadno nastrojeni. Ničega ih nije strah kao antizapadnjaštva. Plaše se svega što možda može da pothrani, ili, ne daj bože, raspiri antizapadno raspoloženje.

Na moju veliku žalost, tu ubrajaju i neprijatne, politički nezgodne i po njima beskorisne istine. Šta će nam istina ako nas vodi u sukob sa Zapadom koji je naša prava sudbina?

Govorim o običnom svetu, dabome, ne ubrajam tu zaposlene u lokalnim organizacijama koje finansiraju zapadne vlade i ustanove. Oni su ovih dana propustili odličnu priliku da očute. Jer svojim donatorima su samo pravili političku štetu.

Za oko mi je zapalo kako su "raskrinkali" naše prebrojavanje žrtava NATO bombardovanja. Srbija laže kad

Šta će nam istina, ako nas vodi u sukob sa Zapadom koji je naša prava sudbina?

kaže da je ubijeno više od dve hiljade naših građana, a NATO govori istinu kad tu broju umanjuje dva, tri ili četiri puta. Ne treba verovati onome što lažljive srpske vlasti govore od 1999. naovamo, već Hjuman rajts voču i Nataši Kandić po kojim nije stradalo više od 500 civila — a i za njih smo, što reče direktorka Fonda za humanitarno pravo, sami krivi.

Ali druga se pesma pevala za

vreme bombardovanja! Zar nije zgodno što su nas upravo američki mediji po okončanju bombardovanja sami podsetili da ih je tokom "vazdušne operacije nad Jugoslavijom", što je eufemizam kojim je NATO zvao agresiju na SRJ,

Severnoatlantska alijansa obavestavala da je likvidirala "između pet i deset hiljada" srpskih trupa? I to baš negde u isto vreme kada je Miloševićeva vlast saopštila da je pod bombama stradalo 576 Srba pod uniformama. Ili, po rečima tog lista, "samo" 576 vojnika i policajaca.

A zašto su se toga uopšte prisećali kada je sve bilo gotovo, kada su nas slomili i kada je NATO trijumfovao?

Zato što je povlačenje srpskih trupa sa Kosova u junu 1999. šokiralo sve koji su pratili NATO rat protiv Jugoslavije, a najviše zapadne posmatrače i američke novinare koji su verovali svojim NATO izvorima. Izlazak srpske vojne kolone sa Kosova opisan je i kao "trijumfalan", tenkovi koje je NATO u saopštenjima "potamiano" presijavali su se na suncu, bez vidljivih oštećenja, a preneraženo ekspertske osoblje prebrojalo je u nepreglednoj koloni 47.000 srpskih branilaca, mnogo više nego što je NATO zamišljao nakon 78 dana "vazdušne kampanje" koja je desetkovala vojnu, državnu i industrijsku infrastrukturu Savezne Republike Jugoslavije. Ako "Tajms" ne laže, naše izvlačenje je trajalo 11 dana, a zapadni eksperti su prebrojali 220 tenkova i stotine i stotine bornih kola i kamiona koji su neoštećeni napustili

Kosovo. Brojke se nikako nisu slagale sa onim što je Vesli Klark ranije pričao, pa su ga novinari tog vrelog leta opsedali budući da nije bilo ni traga olupinama 150 uništenih srpskih tenkova koje je komandant NATO-a najavio.

Posle pitanja gde su olupine tenkova, strani novinari su prešli na teže pitanje: gde su albanska tela? Amerikanci i Britanci tog proleća su štampali ekstravagantne procene o nestanku "100.000 albanskih muškaraca" koje su Srbi navodno likvidirali, ali NATO forenzičari celo leto nisu u masovnim i individualnim grobnicama našli više od 2000 tela. Stejt department i Haški tribunal mučili su se da objasne neslaganje brojki. Problem je rešen tako što je "zbog dolaska zime" zaustavljeno traganje za žrtvama, a objavljena je službena "procena" po kojoj su Srbi ubili ukupno oko deset hiljada Albanaca za čijim telima se još traga. Procena je na proleće prerasla u zvaničnu verziju, a novinari su u međuvremenu otišli na nove zadatke i ratna poprišta.

Sve je ovo, dabome, jezivo.

A "Tajms" i ne beleži kako je na čelo "trijumfalne" kolone, kojoj se već uveliko na traktorima priključuju srpske izbeglice, stao general Vladimir Lazarević. Ni njegove reči da je Vojska Jugoslavije "u potpunosti" izvršila zadatak, odbranila Kosovo, suverenitet i integritet zemlje.

Ni njegovu nadu da će NATO trupe, koje dolaze, zaštititi srpski narod...

Znam, nije nam ovo nikakva uteha. Ali zar nije građanski red da se i to pohrani negde u kolektivnom sećanju, kad već pričamo o lažima i propagandi?

Muzyka & Son
FUNERAL HOME

Поштујући Српске православне обичаје још од 1915.г.

Honoring Serbian Orthodox Customs Since 1915.

Newly Renovated Facilities and Large Parking Lot

Advance Funeral Planning

Transportation to the Homeland

Affordable Funeral Options

Basil Michael Muzyka Owner - Lic, Funeral Director & Embalmer
5776 West Lawrence Avenue Chicago, IL 60630

773-545-3800

www.muzykafuneralhome.com

Čitajte nas na netu:
www.serbianmirror.com
Budite u toku sa nama
preko sajta Ogljedala:
www.serbianmirror.com

Пише: Ljiljana Smajlović - Maršalat i Generalštab

TRGOVANJE POLITIČKIM UTICAJEM

Tek što je prvi put seo u poslaničku klupu i samo što je prvi put uzeo reč u Skupštini Srbije, Aleksandar Pavić iz pokreta "MI – Glas naroda" citiran je u Njujork tajmsu. Pripala su mu dva pasusa, i to u članku na naslovnoj strani onlajn izdanja lista!

Kako je Aleksandar Pavić postao takav magnet za najuticajniji list na svetu? I zašto Njujork tajms uopšte izveštava iz našeg parlamenta?

Odgovor staje u dve reči: Donald Tramp. Predsednička kampanja u Americi je počela a mediji su njena pešadija. Njujorški list traga za informacijama od javnog interesa koje bi mogle diskreditovati bivšeg predsednika, a uveren je da je u Beogradu našao odličan trag.

Još u sredu 13. marta Tajmsovi glavni politički izveštaji, medju njima i novinarka koja prati Belu kuću, tražili su od Trampovog zeta Džareda Kušnera potvrdu informacije o sklapanju velikih poslova u Srbiji i Albaniji. Pre toga su po svoj prilici po Beogradu i Tirani tražili kontakte koji bi bili spremni da pomognu u razotkrivanju detalja zetovih poverljivih poslovnih pregovora u našem regionu. Možda nije slučajnost što je, te srede, Ekološki ustanak u Beogradu obavestio javnost o dilu Kušnera i srpske vlade da se "razvije lokacija Generalštaba" koji je NATO bombardovao 1999.

Jasno je zašto je ovo u Beogradu bomba od vesti, i zašto je od javnog značaja i ogromnog, pa i emocionalnog interesa za našu javnost. Ali gde je javni interes za Amerikance? Po čemu se ovaj posao, bio sklopljen ili nesklopljen, razlikuje od stotina hiljada biznis projekata koje Amerikanci ugovaraju širom sveta? I koji nikad ne završe na naslovnoj stranici Njujork tajmsa.

Bolje rečeno, kako će ovo naškoditi Donaldu Trampu? Američki list se poziva na eksperta iz neprofitne, nevladine organizacije bliske američkoj Demokratskoj stranci, koji smatra da zet čoveka koji se kandiduje za predsednika SAD "već u ovoj fazi izbornog procesa mora da zamrzne sve svoje investicije" i da je "neetično" od njega što već nije odustao od svakog biznisa. Džared Kušner bio je zaposlen u Trampovoj Beloj kući, ali još 2021. godine se distancirao od tasta, njegovih poslova i političkih odluka. Ne postoje propisi koji bi mu zabranili da se sada bavi biznisom, no našao se nevladin ekspert po kom ova konkretna investicija podseća na najgore "koruptivne tendencije" prošle Trampove

administracije i njegove porodice.

"Koruptivne tendencije" američkih političara iz dva su razloga dobro poznate celom svetu. Jedan je što o njima opširno piše američka štampa, a drugi je što gotovo ceo svet iz prve ruke zna koliko je za nacionalne interese isplativo da u Vašingtonu platiš najskuplje lobiste, tj. najboljeg političara koji se parama može kupiti. A lista takvih je svake godine sve duža. Srpska opozicija se nedavno opekla o "koruptivne tenden-

Ima li Beograd nešto što bi diskreditovalo Donalda Trampa

cije" predsednika senatskog Spoljnopolitičkog odbora kog je posetila na radnom mestu, ozloglašenog Boba Menendeza. Ma šta slikala, dogovarala lokalni centar za borbu protiv koruptivnih tendencija i drugih loših pojava.

Možda rujanje nije fer: Amerika je toliko moćna da svak u Vašington dolazi da nešto iskamči ili kupi. Svi hoće uticaj na administraciju najjače države — ne najjače na svetu, već najjače otkako je sveta, kako se odskora ističe.

Njujork tajms nije pravio aluzije na eventualnu kupovinu uticaja u budućoj Trampovoj administraciji ustupanjem "prajm" prostora u Beogradu. Samo je podsetio kako je u prošlosti bilo kritičara koji su tvrdili da je porodica Tramp profitirala od stranih plaćanja, da je to postalo bespredmetno kada je Tramp izgubio izbore 2020, ali i da bi

takva istraga mogla da se otvori ako Tramp pobedi u novembru 2024.

Ako neko tu igru poznaje iznutra, onda je to Aleksandar Vučić koji više od deset godina trpi pritiske i odoleva im koliko može — ili ne može. Predsednik

Srbije odgovorio je u Beogradu i na neizgovorena američka pitanja, rekavši da je "umro od smeha" na pomisao da pomoću Generalštaba kupuje uticaj kod mogućeg budućeg američkog predsednika. A onda je Njujork tajms objavio ogorčeni protest Aleksandra Pavića protiv "sramnog" posla sa Kušnerom, ali je naslov rezervisao za Vučića: "Srpski lider kaže da dil sa Kušnerom nije pokušaj uticaja na Trampa".

Pre samo 14 godina sadašnji šef srpske opozicije je kao gradonačelnik Beograda postavljao temelj nove ambasade SAD u Bulevaru kneza Aleksandra Karadjordjevića na Dedinju. Sudeći po medijima tog vremena, niko se tog februarskog dana ni setio nije da je na tom mestu NATO srušio Maršalat, nikom nije zasmetala simbolika, niko nije bio ni uznemiren ni ogorčen. Ni o parama se nije pričalo. Ministar ekologije pohvalio se da su sve dozvole Amerikancima izdate za samo dva meseca! Može to Srbija!

Nije bilo Ekološkog ustanka, nije bilo Njujork tajmsa. Nije bilo ni kupovine i prodaje uticaja, a ni sećanja na NATO bombe.

Ili ih samo u medijima nije bilo?

PREPORUČUJEMO

Сиров мед

Прополис капи

Полен

МНОГО ВИШЕ...

PREPORUČUJEMO

100% сирови, нефилтрирани и природни производи

Природни, локални мед са пчелињака Honey Land Apiaries

Производе произвеле наше пчеле на пашњацима у Burlington, IL и околини

Посети те нас: [HoneyLandApiaries.com](https://www.HoneyLandApiaries.com)

USKORO NOVI PORTAL OGLEDALA
www.serbianmirror.com

Novi projekat o dijaspori

PREBROJAVANJE SVIH SRBA SVETA

Država Srbija nema zvanične podatke o našem iseljenom narodu. Strane zemlje pogrešno prbrojavaju Srbe. Matica srpska radi Program mapiranja Srba u svetu. Srbi su mali narod, sa velikim tragovima u svetu.

Piše: Dr Marko Lopišina

Koliko ima Srba na svetu — 11 ili 9 miliona. To niko tačno ne zna, jer se naša matica Srbija, a ni zemlje iz regiona BiH, Crna Gora, Hrvatska, Severna Makedonija ne trude se da prebroje sve Srbe. Poslednji popis je utvrdio da nas je manje u matici i da u Srbiji živi samo 6,8 miliona Srba.

Ne zna se koliko nas ima u inostranstvu. Često imamo priliku da slušamo političare kako kažu da “5 miliona Srba živi van Srbije”, da “u dijaspori ima 4 miliona Srba”. Sve su to nagadjanja, jer država Srbija nikada nije tačno prebrojala Srbe u dijaspori i regionu. Za to nema političke volje u Vladi Srbije i u Ministarstvu spoljnih poslova.

Matica se boji da tačno prebroji Srbe u inostranim zemljama, jer bi se na taj način zvanično obavezala da iskreno i realno, kao majka otadžbina, brine o njima. Ovako fingiranjem podataka stvara se samo utisak da matica brine o dijaspori i Srbima u regonu.

U tom pokušaju da na svoj način prebroji Srbe u svetu država Srbija je načinila dve greške. Prva je pogrešno bilo prebrojavanje državljana Srbije u rasejanju preko državnog popisa. Naime, tokom poslednjeg popisa nisu izjašnjavani i prebrojavani Srbi u inostranstvu, već su njihovi rođjaci u matici pitani da odgovore — koliko članova vaše porodice živi i radi u dijaspori?

Dobijeni rezultat broja Srba iseljenih u stotinu država sveta u ovakvom popisu stanovništva od 299.900 ljudi je pogrešan i smešan. Samo u Austriji živi i radi 120.000 državljana Srbije. Tu grešku je direktor Zavoda za statistiku javno priznao.

Drugu grešku čine naši državni službenici i funkcioneri, kada, da bi uvećali problem iseljavanja iz matice, govore da je “polovina Srba u inostranstvu” ili da “nas je više u inostranstvu nego u Srbiji”. Ova misao je posledica političke greške, da se u Srbe u rasejanju ili van Srbije ubrajaju i Srbi iz drugih regionskih zemalja — BiH, Crne Gore, Severene Makedonije i Hrvatske.

Ta greška je ugradjena i u Zakon o dijaspori i Srbima u regionu u kome su Srbi podeljeni tako da su ove otadžbinske

zemlje svrstane u region. Mi iz Srbije u neke od njih (BiH, Crna Gora i Severna Makedonija) ulazimo sa ličnom kartom, jer to su naše srpske zemlje. Srbi iz ovih država, BiH, Crne Gore, Severene Makedonije i Hrvatske, nisu nikad živeli u Srbiji i nisu se iseljavali iz nje, da bi bili svrstani u iseljene ili rasejane u inostranstvu ili po regionu.

A kako oko 1,5 miliona Srba živi u BiH, to je ta stavka veoma značajna onima koji pogrešno broje srpski narod i tvrde

Seobom sa severa i iza Karpata ka jugu Evrope u 12. veku, srpska plemena su stigla do Soluna i tu napravila svoju prvu koloniju. Masovno su naselili Grčku tokom devedesetih godina 20. veka, zbog sankcija, rata i rasprada SFRJ. Tada je bilo 8000 Srba u Grčkoj. Danas ih je duplo manje. Na Kipru ih je jedva hiljadu.

U Otomansko carstvo Srbi u 14. veku odlaze sa Balkana kao roblje, kao janičari, potom kao srpske snajke u sultanovim haremima. Veća seoba se dešava

hovah potomaka. Najviše ih je u Beču oko 200.000. Beč je glavni grad srpske dijasporu u svetu.

Rusku imperiju su prvo osvajali srpski sveštenici, koji su odlazili da uče pravoslavlje, a istovremeno su širili svetosavlje. Masovna seoba Srba u Rusiju dogodila se prvi put 1914. godine, kada su austrijski vojnici srpskog porekla dezertirali iz bečke vojske, jer nisu hteli da se bore protiv Matice Srbije i majke Rusije. Tada su Srbi naseljavali najviše Odesu i okolinu, gde su u 18. veku imali

ma nezaposlenosti u Jugoslaviji.

Takve sporazume je Tito potpisao sa Austrijom i sa Švajcarskom. Time je otpočeo ciklus organizovane seobe srpskih seljaka i radnika u ove države, koji i danas traje. Danas u Švajcarskoj živi i radi 230.000 Srba. Od toga 58.000 su državljani Srbije.

Prekomorske države srpski narod osvaja početkom 19. veka. U SAD 1814. dolazi brodom iz Nemačke mladi djordje Šagić, rođen u Stonom Beogradu, koji je u Birou za doseljenike registrovan kao dodjoš. Oženio se bogatom Amerikankom i promeniop prezime. tako da je poznat kao plantažer, revolucionar, novinar, sudija, graodnačelnik i ktitor srpskih crkava pod imenom Džordž Fišer.

Masovno tri Amerike i druge prekomrske zemlje naši ljudi naseljavaju posle Drugog svetskog rata kada ratni zarobljenici iz nacističkih logora po oslobadjanju odlaze kao radna snaga u SAD, Kanadu, Argentinu, Čile, Australiju i Veliku Britaniju. U SAD je krajem prošlog veka bilo 560.000 popisanih Srba. Ekonomske i studentske migracije izazvale su nove sobe Srba u SAD. Danas ima po popisu samo 175.000 Srba.

U ostalim zemljama istorija seoba je slična. U Kanadi ima 70.000 Srba, u Argentini 5.000, u Africi 15.000 i u Aziji 40.000. U Australiju je prvi Srbin stigao 1856. godine. Bio je to kotorski morepolovac kapetan Ivo Jesin. Kada je država Australija stvorena bilo je 1909. godine 800 naših ljudi u njoj.

Prvo masovno doseljavanje na peti kontinent dogodilo se 1944. kada je Italija kapitulirala, NDH želela da pobije dalmatinske Srbe, a Crveni krt Engleske ih spasao i preko Egipta uselio u Austrliju. Živeli su u barakama i isušivali močvare, da od njih prave aleje za paradajz i krstavac. Seoba je ojačala posle Drugog svetskog rata 1945. godina a omasovala se šezdesetih i devedesetih godina. U Australiji je krajem 20. veka bilo 500.000 Srba, a danas ih je po popisu svega 94.997 ili 0,4r odsto stanovništva petog kontinenta. U Australiji 57.297 ljudi govori srpskim jezikom kod kuće.

U drugoj deceniji 21. veka u toku je seoba studenata i

da nas ima “5 miliona van Srbije”.

Srbi u otadžbinskim zemljama su, po meni, Srbi u okruženju, u stalnom kontaktu sa maticom. To su Srbi u BiH, Crnoj Gori, Severenoj Makedoniji i Hrvatskoj. Naša država najviše brine samo o ovim Srbima u okruženju, kojima redovno šalje novac za funkcionisanje njihovih političkih institucija, preko kojih može Srbija politički da pritiska zvaničnu Podgoricu, zvanični Zagreb, zvanično Sarajevo i zvanično Skopje.

DVA I PO MILIONA U RASEJANJU

Prema mojim podacima u dijaspori i regionu ima oko 2,5 miliona Srba iz svih srpskih zemalja. Prvi Srbi naselili su Grčku i Otomansko carstvo.

šezdesetih godina prošlog veka kada dolazi do spajanja porodica naših ljudi, medju kojima je bilo i Srba i Turaka iz Jugoslavije. Reč je o oko 400.000 ljudi. Poslednja seoba, koja i danas traje, jeste potraga za poslom, tako da danas u Turkoj živi i radi 40.000 Srba za dozvolom boravka.

Srpski narod se masovno selio u Austrougarsko carstvo, a potom i Rusku imepriju pre pet vekova. U bečko carstvo stizali su Srbi kao čuvari granice i branioci zvaničnog Beča od turske okupacije. Posle anekcije BiH 1908. godine u Austrougarskoj je bilo čak milion Srba.

Druga masovna seoba Srba u Austriji počela je sredinom šezdesetih godina prošlog veka, kada su naši ljudi postali jeftina radna snaga. Danas u Austriji ima oko 300.000 srpskih radnika i nji-

dva svoja srpska grada.

Druga seoba počela je ka Rusiji šezdesetih godina prošlog veka, kada naši ljudi odlaze kao predstavnici velikih jugoslovenskih preduzeća i kao gradjevinski radnici. U Rusiji danas ima 20.000 Srba sa stalnim boravkom i dolazi 80.000 Srba na privremeni rad.

Najviše Srba danas ima u Nemačkoj, čak 450.000. Većina njih su gostujuć radnici, odnosno gastarbajteri, a manjinom stručnjaci, lekari i gradjevinari, i studenti. Masovno su počeli da pristižu od 1968. godine kada su Josip Broz Tito, predsednik Jugoslavije i Vili Brant, ministar spoljnih poslova i potom kancelar, potpisali Sporazum o ekonomskoj saradnji, koji je podrazumevao “izvoz” jugoslovenske radne snage radi ubrzane idunstrijalizacije Nemačke i radi rešavanja proble-

stručnjaka iz Srbije, a potom i radne snage. Tržišta rada, pre svega u Evropi, traže dva miliona uposlenika godišnje, pa su mnogi Srbi otišli u Sloveniju — 12.000, Mađarsku 14.000, Slovačku — 15.000 da rade u fabrikama i u uslužnim delatnostima. Lekari se uglavnom useljavaju u Nemačku, Norvešku i na Maltu. Studenti su okupirali Englesku, Francusku, Austriju — gde su najbolji diplomci na svim fakultetima Srpskinje.

PREBROJAVANJE SRBA U SVETU

Zapadne države, domaćini našim iseljenicima i tamošnjim doseljenicima čine dve namerne "greške" prilikom popisa srpskog naroda u svojoj zemlji. Prva greška je promena popisnog pitanja, koje je od nekadašnjeg "koje ste nacionalnosti" promenjeno u pitanje — "kojim jezikom govorite u kući".

Druga greška je što je u popisima izbrisana nacionalnost, pa je uvedeno državljanstvo, tako da se Srbi iz BiH, Hrvatske, Crne Gore i Severne Makedonije vode kao — Bosanci, Hrvati, Crnogorci i Makedonci.

U oba slučaja prilikom zvaničnih popisa odgovor SRBS-KA nacionalnost je izbačen i broj

Srba je drastično umanjen. Treći stav domaćina, kojim se ne registruje srpski doseljenik, jeste što se studenti srpskog porekla, koji su sve brojniji, ne upisuju u popis kao ljudi sa boravkom.

je oko 100.000.

Do promena u nacionalnom sastavu naših iseljenih ljudi u strane zemlje došlo je posebno nakon što se veliki broj radnika penzionisao i većinom vratila u

Gde je taj iseljeni narod danas? Koliko i gde ima Srba u svetu?

Ovo je generalno pitanje na koje treba da se odgovori da bi se utvrdili i definisalo

medjutim, nije nikada realizovan. Opravdanje je bilo, prvo da za to nema para, a drugo, da Srbiji nije dozvoljeno da vrši zvanični popis svojih ljudi u stranim zemljama.

Zvanični odgovor o broju svih Srba sveta će pokušati da pronadje Matica srpska iz Novog Sada. Naime, Odbor za iseljenišvo Matice srpske usvaja Program mapiranja srpskog naroda u rasejanju. Cilj je da se izvrši popis i prebrojavanja naših ljudi u 50 država sa najvećim srpskim kolonijama u svetu.

Matica srpska planira da posle usvajanja Programa mapiranja srpskog naroda u dijaspori, ostvari saradnju sa Ministarstvom spoljnih poslova, sa stranim Biroima za emigraciju, sa Centrom za migraciju UN kako bi istražili i utvrdili približan broj naših ljudi u inostranstvu.

Prebrojavanje srpskog naroda u svetu nam je neophodno da bismo definisali kompleto srpsko nacionalno biće. Da bismo znali da li nas ima 11 miliona ili manje u čitavom svetu. Da bismo registrovali naše nacionalne tragove (srpske toponime) na planeti Zemlji, kojih, po meni, ima najmanje 350.000. Srbi su mali narod, sa velikim tragovima u svetu.

Pokazalo se, naime, da neke države skrivaju ili čak umanjuju broj Srba. U Sloveniji, na primer, zvanično ima 26.000 Srba, a nezvanočno po srpskim izvorima oko 66.000. Slično je i u S. Makedoniji gde je popisom utvrđeno da ima 23.000 Srba, dok srpska udruženja i SPC tvrde da nas

Srbiju i druge svoje otadžbine. Njihova mesta zauzela je deseta generacija iseljenih Srba, za koje država Srbija nema nikakvu zvaničnu evidenciju i statistiku. A prema podacima Svetske banke iz matice Srbije u poslednjih dve decenije iseljeno je milion Srba.

celokupno srpsko nacionalno biće. Uprava za dijasporu i Srbe u regionu pri Ministarstvu spoljnih poslova je pre par godina izradila Projekat prebrojavanja Srba u rasejanju. On je predviđao naučno-istraživački rad po svim kontinentima i državama u kojima žive Srbi. Ovaj projekat,

SREJOVIC ACCOUNTING SERVICES LTD

- Izrada personalnih I biznis taksi
- Kompletno vodjenje poslovnih knjiga za kompanije svih delatnosti
- Obračun plata (Payroll Service) I godišnjih formi (W2, 1099-MISC)
- Sales Tax
- Zastupanje pred IRS-om (Audits)
- Formiranje novih kompanija

Ljubiša Lou Srejović, EA, MBA
Ljiljana Lili Polovina, EA
Zdravka Zee Čučković, CPA, MSA

Posetite nas na našoj novoj lokaciji: 2340 S River Rd Ste 208 Des Plaines IL 60018
T: 773-545-6288 F: 773-545-6377
info@srejovicaccounting.com

TIŠINA, GLEDAMO POZORIŠNU PREDSTAVU

Glumac Nenad Jezdić nedavno je prekinuo izvođenje predstave "Knjiga o Milutinu" u Zvezdara teatru, zbog žene koja je tokom izvođenja ovog komada telefonirala. On se obratio publici i rekao: "Kad se trudiš da igrom demantuješ pisca koji je rekao — da je Gospod hteo, ovakvu sudbinu bi dodelio narodu nekom čitljivijem, pismenijem narodu, nekom manje zaboravnom nego što smo mi Srbi. Pazite koliki je naš zaborav kad mi dodjemo u pozorište i telefoniramo pola sata. Bez prestanka telefoniramo. I vi mi, gospodjo, oprostite što sam vas opomenuo, ali nemam živce kao konj, nisam mogao da izdržim. Pola sata ste bili na telefonu i ja sam vas video. I vidim vas, i sada vas vidim, praštajte, ljudi, molim vas, oprostite mi". Publika ga je podržala velikim aplauzom. Ovaj događaj je povod da se pozabavimo temom ličnog odnosa gledalaca prema sebi i pozorištu.

Srpsko pozorište se poslednjih godina može pohvaliti punim pozorišnim salama širom matice, ali i ovde u SAD. Pozorište kao hram kulture nosi epitet najmoćnijeg oblika umetnosti, pa bi gledaoci trebalo tako da se ophode prema njemu. Trebalo bi da se pridržavaju striktnih pravila ponašanja, prvo da ne kasne na predstavu, zatim da se prikladno obuku, ne naruše tišinu tako što će ugasiti mobilne telefone, neće ništa jesti ili piti, šuškat, šapatati, dobacivati glumcima, ako su bolesni ostaće kod kuće...

Dešava se sve češće da posetioци kulturnih događaja više nisu posmatrači koji u mraku pozorišne ili koncertne dvorane tragaju za izuzetnim lepotama koje nudi umetnost. Nedovoljno obrazovana, a može se reći i nevaspitana pozorišna publika može svojim ponašanjem smetati ljudima oko sebe i glumcima na sceni i narušiti pozorišnu čaroliju.

Sve je češće nekontrolisano korišćenje pametnih telefona u strahu da će zaboraviti vidjeno ili da se utisci prenesu drugima. Publika slika i snima svojim veštačkim očima i što je memorijska kartica veća, memorijski prostor našeg nervnog sistema je manji.

Nekoliko beogradskih pozorišta, među kojima su Atelje 212 i Jugoslovensko dramsko, da bi zaštitili svoje predstave od nedozvoljenog snimanja od strane publike, uveli su tzv. "ometaće" mobilnih signala. Ubrzo su dobili

tužbe telefonskih kompanija zbog toga što one garantuju svojim korisnicima da je mreža svugde dostupna, pa su odustali od te vrste zaštite. U većim pozorištima ostali su samo redari da upozoravaju na uključene telefone.

Glumci na sceni različito reaguju, u zavisnosti od njihovog karaktera i tipa pozorišne predstave. Nekad ignorišu, nekad prekidaju predstave i zamole pojedince iz publike da završe razgovor, a ima i slučajeva da glumci tokom predstave čak i oduzimaju telefone.

Prošle godine, jednu od najgledanijih na repertoaru Zvezdara teatra, predstavu "Voz" igrali su Voja Brajović i Sergej Trifunović u Rijeci, u Hrvatskoj. Ulaznice su bile besplatne, sala popunjena do poslednjeg mesta, a jedan muškarac u publici nije ispuštao telefon iz ruku, aktivno ga je koristio i snimao predstavu, pa je Trifunović prekinuo predstavu, prišao mu, oduzeo mobilni telefon i bacio ga na pod, za šta je dobio aplauz publike, a o čemu su masovno pisali hrvatski mediji.

Oglasila se srpska pozorišna glumica, Vesna Stanković, koja je otkrila šta je sve doživljavala dok je glumila.

- Na sceni imam čeličnu koncentraciju. Retko mi se desi da me nešto poremeti. Kad igram komediju, ne marim ni kad zvoni telefon, ni kad se taj iz publike javi, pa glasno razgovara. Čak od toga napravim štos tokom predstave, pa se svi zabave. Kad igram tešku dramu, za koju mi treba puna koncentracija, tokom koje ja raspam svoj stomak i pred publikom istresem srce i creva i sve unutrašnje organe, tad mi je potrebna puna

pažnja. Tad me boli kad neko jede dok ja govorim kako je stotine hiljada ljudi umiralo od gladi... Kad zazvoni telefon u tim momentima, osećam se kao da neko zariva nož u moj ogoljeni stomak, osećam fizičku bol dok pokušavam da se sastavim i nastavim dalje. Jednom gotovo da nisam uspela — piše naša glumica.

- U jednom malom gradu na jugu, dok sam izgovarala neke

je je užasno iritantno, ma koliko vi mislili da mi vas ne vidimo... sve vidimo. Sve — zaključila je Vesna Stanković.

Pitali smo jednu od retkih profesionalnih glumica u Čikagu, nosioca mnogih glavnih uloga i rediteljku u Prvom srpskom pozorištu, Slavicu Petrović, koliko publika može da dekoncentriše glumce na sceni i koliko naša čikaška publika poštuje pozorišni bonton.

od najpotresnijih delova predstave, počeli su da zvone telefoni, jedan, drugi, sedmi, dvadeseti... Neprestano, bez milosti... Žena u prvom redu je dva puta izlazila da ga ugasi i kad se vrati on opet zvoni i zvoni do besmisla... I ja sam onako izranjavana pala, posustala, sela sam i počela da plačem, privatno, očajna, obezadnjena, bez ikakve ideje kako da nastavim dalje... Ja plačem, publika čuti, telefoni zvone i dalje... Nakon desetak minuta uspela sam da se priblerem i završim predstavu... Danima mi je trebalo da se oporavim od te povrede. E, tako telefoni utiču na nas. I kad snimate dok glumimo i slikate, takod-

- "Drago mi je da mogu da pohvalim čikašku publiku. Mislim da na naše pozorišne predstave uglavnom dolaze ljudi koji znaju šta je pozorište i koji poštuju rad ljudi na sceni. Znači, kada odete na bilo koji kulturni događaj ovde, operu, pozorište, koncert ozbiljne muzike i sve što se svrstava u kulturni rad, vi ćete pre samog početka čuti snimak, sa molbom da isključite svoje telefone, da ne snimate i ne slikate za vreme programa, kako ne biste dekoncentrisali umetnike. Ukoliko to ipak radite, postoje redari koji će vam prići i opomenuti vas, a ako nastavite imaju pravo da vas zamole da napustite pred-

stavu. Toga sada ima i kod nas, ali poznato je da mi ne volimo da poštuemo pravila, nažalost.

Slazem se u potpunosti sa izjavom kolegice Vesne Stanković, da kada igrate komediju možete nekako i da prevazidjete takve incidente, ali kada igrate nešto gde vam je neophodna koncentracija 100 odsto, onda je to jednostavno nemoguće.

U predstavi "ŽANKA" koju ćemo mi igrati u aprilu, gde se ja potpuno dajem liku iz petnih žila, to je prosto nemoguće.

Mišljenja sam da ljudi koji dolaze u pozorište, vole pozorište pa samim tim ga i poštuju, jer to ide jedno sa drugim. Znači, u toku predstave treba da postoji razmena energije između glumca i publike. Glumac na sceni daje deo sebe i svojih emocija nesebično toj publici, pa zar to nije dovoljno da ga ta ista publika ispoštuje uživajući u predstavi.

Glumcu je zabranjeno da se privatno obrati publici, ali ako to učini, verujte da je doživeo nešto strašno. Tako da potpuno opravdam Nenada Jezdića, jednog briljantnog glumca, kome je potrebna maksimalna koncentracija tokom cele predstave, jedne teške istorijske drame srpskog naroda, svi znamo šta je "Knjiga o Milutinu", a gde on tumači ozbiljnu dramsku ulogu, srpskog seljaka koji prolazi kroz golgote i ogromna stradanja. Tokom ove predstave, za koju se ne može doći do ulaznice već dve godine, uz Jezdića plače i cela sala i sada neko tu nadje mesta da telefonira, pa to je neoprostivo... Nemam reči".

Gopodja Petrović kao direktor Srpskog filmskog festivala Čikago može nam najbolje objasniti i da li su pravila ponašanja u bioskopskim salama ista kao i u pozorišnim.

- "Naravno da nisu ista pravila u bioskopu i pozorištu, film ne ide uživo i vi korišćenjem telefona ne ometate nasnimljenu radnju na bioskopskom platnu, ali vi ometate druge oko sebe koji uživaju u filmu. Ne slazem se sa korišćenjem telefona u bioskopu, ni na bilo kojim drugim kulturnim zbivanjima, to nije uredu".

Bonton je skup pravila lepog ponašanja koja se vremenom menjaju. Dobrodošao digitalni svete, ali ne smemo da dozvolimo da realno, naročito kada je u pitanju umetnost, zamениmo virtualnim. Isključite telefon, uključite pozorište.

Marijana Maljković

USKRŠNJI POST ZA 2024. po nedeljama

KAD POČINJE, KOLIKO TRAJE, KOJA SU PRAVILA IZ SEDMICE U SEDMICU?

Sve što treba da znate o Vaskršnjem postu 2024. godine na jednom mestu

Uskršnji post 2024. godine počinje 18. marta i traje do 4. maja, a svaka sedmica Vaskršnjeg posta ima svoj naziv i sopstvena pravila, što znači da se posti na različite načine.

Veruje se da je prva osoba koja je postila pred Uskrs bio sam Isus Hrist, jer se on pre smrti uzdržavao od hrane i pića. Potom su njegovi sledbenici pred praznik kojim se slavi njegovo vaskrsenje počeli da poste.

Telesni post odnosi na uzdržavanje od alkohola i hrane životinjskog porekla, ali ništa manje važan nije duhovni post, koji se odnosi na odricanje od grešnih i zlih misli.

Često se pred velike postove prisećamo saveta mitropolita kijevskog Vladimira, koji je jedno prilikom govoreći o ovom postu poručio:

U postu je najvažnije ne jesti jedan drugog!

Uskršnji post je najstroži, a dozvoljava vino i ulje samo subotom, nedeljom i na Mladence, odnosno ribu na

Cveti i Blagovesti, dok se svih ostalih dana posti "na vodi".

Uskršnji post po nedeljama
Pred Uskrs se posti sedam sedmica.

1. nedelja Uskršnjeg posta — čista nedelja

(Todorova)

Čista nedelja, poznata još i kao Todorova ili Teodorova nedelja, podrazumeva da se prva tri dana posta vernici pridržavaju takozvanog trimirja, odnosno potpunog uzdržanja od hrane i pića.

Mnogima to, međutim, nije lako, pa se pribegava tzv. suhojedenju i postu na vodi.

Posle prva tri dana uzdržavanja, u četvrtak se posti na vodi, a ostatak nedelje na ulju.

2. nedelja Uskršnjeg posta — Pačista nedelja

Tokom druge nedelje Vaskršnjeg posta, na vodi se postu u periodu od ponedeljka do petka, a u subotu i nedelju je dozvoljeno ulje.

3. nedelja Uskršnjeg

posta — Krstopoklona nedelja

Vernici se održavaju svih iskušenja duha i poklanjaju se časnom krstu, pa otud ovo ime nedelje.

Tada se posti na vodi od ponedeljka do petka, u subotu je dozvoljeno ulje, dok se u nedelju jede riba, pošto je na ovaj dan (7. april) praznik Blagovesti.

4. nedelja Uskršnjeg posta — Sredoposna nedelja

Tokom četvrte nedelje Vaskršnjeg posta, na vodi se postu u periodu od ponedeljka do petka, a u subotu i nedelju je dozvoljeno ulje.

Vernici se tada posvećuju radu i ne izgovaraju ružne reči čak ni u šali.

5. nedelja Uskršnjeg posta — Gluva nedelja

Ovo je vreme pokajanja i tišine, kada su zabranjeni zabava i slavlja, zbog čega se i kaže da je ta sedmica gluva.

Pravilo je da se posti na vodi u ponedeljak i utorak, a od srede — na Prvo bdenije — do nedelje na ulju, s tim što je u

petak — na Drugo bdenije — dozvoljeno i vino.

6. nedelja Uskršnjeg posta — Cvetna nedelja

šesta nedelja Vaskršnjeg posta je posvećena biljnom svetu i cveću, kada se veruje da ne treba sejati jer neće biti ploda. Prave se venčiči od prolećnog poljskog cveća i vrbovih grančica.

Ime je dobila po prazniku Cveti, kojim se slavi Hristov ulazak u Jerusalim.

Tada se posti na vodi od ponedeljka do petka, u subotu je dozvoljeno ulje, dok se u nedelju jede riba jer se tada slave Cveti.

7. nedelja Uskršnjeg posta — Stradalna nedelja

Vernici provode poslednje dane pred Uskrs u molitvi i pokajanju.

Prva tri dana se posti na vodi, Veliki četvrtak je razrešenje na ulje, a Veliki petak dan apsolutnog posta. U subotu se posti na vodi, a u nedelju, na Uskrs, vernici prelaze na mrsnu hranu.

POOOZORIŠTE: Prikaz: Radovan Pejović

URNEBESNA TRAGEDIJA IZVANREDAN DOŽIVLJAJ

Pišem ovaj prikaz predstave ne kao kritičar već ljubitelj ovog Srpskog pozorišta od njegovog osnivanja.

Najpre želim da čestitam celoj glumačkoj ekipi i rediteljki 20-u godišnjicu uspešnog postojanja i rada Prvog Srpskog Pozorišta Čikago.

Razlog da ovaj prikaz pišem su takodje i reči rediteljke Slavice Petrović, "Koliko je uspeła ova predstava to će, publika da oceni."

Ja sam prisustvovao premijeri i bio oduševljen fascinantnom glumom cele ekipe i režijom rediteljke Slavice Petrović.

Ja sam gledao Slavicu dugi niz godina u raznim ulogama

Radovan Pejović

kao veoma uspešnu glumicu ali njenom režijom predstave "Urnebesna Tragedija" od Dušana Kovačevića ona je prevazišla sva moja očekivanja, ostavila nezaboravan utisak, time praveći mi divan doživljaj.

Nemoguće je izdvojiti u ovoj predstavi najboljeg glumca ili glumicu, jer su svi bili izuzetno dobri. To je veoma talentovana ekipa i nadam se da će se duže vremena zadržati u ovom pozorištu.

Ja sam jedino imao sreću da se posle predstave sretnem i upoznam pred ulazom u pozorište sa glumicom Draganom Vasiljević, koja je igrala Nevena, i da joj lično čestitam na neverovatno teškoj

ulozu ali veoma uspešnoj glumi.

Ova predstava zaslužuje da bude vidjena i van Čikago,

široj Americi, pa možda i u Kanadi i Srbiji. Siguran sam da bi i Dušan Kovačević takodje lično

nagradio svojim aplauzom ovu pozorišnu predstavu Srpskog pozorišta iz Čikago.

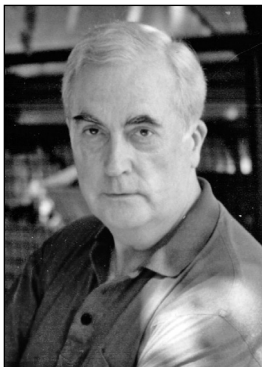
PISAC O PREDSTAVI "ZANKA"

TRAGIČNA KRIVICA KOMIČARKE

Da je Živana Stokić — Žanka (rođena 1887. u Velikom Gradištu, umrla u Beogradu 1947) nesumnjivo najveća srpska glumica i da čini grandiozni trio najslavnijih sa Perom Dobrinovićem i Dobricom Milutinovićem, ne treba posebno dokazivati posle studija učenih teatrologa o njenim scenskim dometima i raznovrsnosti uloga koje je ostvarila tokom 40 godina umetničkog rada. Umetnost glume, efemerna, osuđena najčešće da živi onoliko koliko živi sam glumac, prelazi vremenom u uspomene, predanje, dokumentarne zapise i najzad u legendu.

Legenda o Žanki traje u srpskom narodu punih sedam decenija. O njenom raskošnom talentu objavljene su knjige, članci, studije... Prema tome, bilo je nepotrebno pisati o njoj biografsku dramu. Ono što njen slučaj u srpskoj istoriji kulture čini i danas zanimljivim i relevantnim, i što je od univerzalnog značaja, jeste pitanje odnosa umetnika prema tekućim političkim prilikama, ili tačnije rečeno pitanje ugroženosti velikog umetnika koga svaka vlast hoće da priveže za sebe i upotrebi u svoje svrhe.

Autor drame ŽANKA bio je zaokupljen mnogobrojnim pitanjima. Koliko je Žanka Stokić uistinu bila kriva što je svoje blistavo glumačko umeće stavila u službu režima pod okupacijom u Drugom svetskom ratu? Da li je na to bila prinudjena, ili nije mogla da se odupre iskonskom

Miodrag Mija Ilić

porivu zabavljača da bude na sceni, pred očima publike, bez obzira na vreme u kome živi? Da li je bila svesno opredeljena protiv narodnooslobodilačke borbe, i protiv saveznika, ili je kao apolitično biće, boem, prihvatila komične uloge u pozorištu Centrala za humor da bi opšti jad naroda ublažila i njegove ratne muke potisnula smehom i igrom? Kako se osećala kao zabavljač u godinama opšte nacionalne tragedije, a kako na saslušanjima pred islednicima-partizanima, na sudjenju, i potom u mesecima po izlasku iz zatvora? Dakle, problem savesti i moralne krivice umetnika, njegova orijentacija i humanistička pozicija čine se daleko važnijim od ponavljanja podataka i anegdota o slavnoj glumici.

Pokušavajući da prikazem poslednju noć Žanke Stokić, njen predsmrtni košmar koji se meša sa realnošću, pokušao sam ujedno da naslutim i odgovore na ova pitanja. Pored psihološke analize glavne junakinje, i razmatranja univerzalnog etičkog (filozofskog) pitanja odnosa umetnika i vlasti u svim vremenima, predstava po dramskom tekstu ŽANKA mora da bude zasnovana na zanimljivom scenskom zbivanju, na dramaturgiji koja zabavlja i podstiče emocije.

U košmaru predsmrtno noći velika glumica evocira svoj mukotrpan i slavan umetnički i dramatičan lični život. Troje glumaca osvetljava celu jednu traumatičnu istorijsku epohu, da bi u središtu bilo pitanje moralne krivice umetnika,

Arhiv. M. Canih, Beograd.

odnosno koliko je tu "krivicu" moguće izbeći. Žankin slučaj potvrđuje činjenicu da je samo bezopasan umetnik, onaj koji dela apartno od aktuelnih pitanja, od politike, pogodan vlastima, ali negira istovremeno mogućnost jednostavnog odgovora na večito pitanje: smeju li umetnici da zabavljaju narod u teškim vremenima, imaju li uopšte pravo na igru..? Žanka igra da bi živela. Gluma je njeno danas i sutra. Igra je pitanje života za glumca. Zbog te igre s l a v n a

komičarka nosi tragičnu krivicu. I naša predstava je svojevrsna igra, igra snovidjenja, odnosno predstava koju režiraju isprepletana Žankina sećanja. Čemerno detinjstvo, čamotinja palanke, batine, gubici, rane,

lomovi, razočaranja, trijumfi na sceni zagorčani ličnim traumama, žrtvovanja, stradanja... Živana iz Rabrova bežala je u pozorište. Tamo je uvek bilo čarolije, i strasti, i lepote, ali i slobode.

Miodrag Mija Ilić

PRVO SRPSKO POZORIŠTE ČIKAGO
Obeležice 20 godina rada premijerom pozorišne predstave

ŽANKA

Miodraga Ilića
U režiji Slavice Petrović

SKENIRAJ I KUPI KARTU

Premijera, Petak, 26. April, 2024. u 8pm
Repriza 27. April, u 8pm
Repriza 28. April, u 5pm
Cena ulaznice premijera \$35, reprize \$30

SKOKIE THEATRE
7924 Lincoln Ave, Skokie, IL 60077

Info: www.srpskopozoristemirasremcevic.com

POWER PRINTING
design by: promaya design

Drugi Sajam srpske knjige u Švedskoj

KNJIGE AUTORA RATKA STOILJKOVIĆA I DJAČKI LIST „ČUPERAK“, IZAZVALI POSEBNO INTERESOVANJE

Na drugom Sajmu srpske knjige, održanom 2. i 3. marta u Švedskom gradu Geteborgu, među brojnim eminentnim književnim izdavačima i autorima učešće je uzeo i Srpski kulturni klub "Serbika" — Gnjilane sa svojim izdanjima.

Posebnu pažnju ovoj sajamskoj manifestaciji izazvale su

knjige dugogodišnjeg poslenika kulture i književnika iz Gnjilana Ratka Stoilkovića "Legende ipredanja Kosovskog Pomoravlja" i "Kad je Gnjilane gorelo" (u kojoj se govori o martovskom pogromu nad Srbima u Gnjilanu, koji se dogodio 2004. godine). Ove knjige su predstavljene u okviru prezentacije SKK "Serbika"-Gnjilane. Takođe, izuzetno interesovanje na sajmu izazvao je i najnoviji broj dječakog časopisa "čuperak" iz Kosovskog Pomoravlja, koji izdaje SKK "Serbika".

Polaznici veronauke pri Srpskoj pravoslavnoj crkvi u Geteborgu i njihovi nastavnici izrazili su želju da saraduju sa ovim časopisom.

Prezentaciju izdanja SKK "Serbika" — Gnjilane,

Narodni svirač Nikola Mitić, glumica Jasmina Stoilković, književnik Ratko Stoilković i srpska ambasadorica u Švedskoj Jelena Čukić-Mitić

vodila je glumica prištinskog Narodnog pozorišta, sada sa sedištem u Gračanici, Jasmina Stoilković. Učešće na predstavljanju izdanja "Serbike" uvećao je svojim nastupom i etno-svirač iz sela šilova kod Gnjilana, Nikola Mitić.

Celokupna prezentacija izdanja SKK "Serbika" izazvala je vidne emocije i oduševljenje prisutnih, među kojima je bila i Jelena Čukić Matić, ambasadorica Republike Srbije u Švedskoj.

Drugi Sajam srpske knjige u Geteborgu organizovala je Inicijativa kreativne komunikacije (Creative Communication Initiative), uz srpske stvaraoce koji žive

i pišu u švedskoj, kao i stvaraoce koji žive u Republici Srbiji. Sajmu su prisustvovali i gosti iz nekoliko stranih zemalja. S.I.

Video pozdrav za Geteburg poslali su djaci iz Kosovskog pomoravlja, iz Osnovne škole "Duk Karadžić" u Šilovu. A za čitaoce "Ogledala" šalju foto pozdrav - ŽIVELI !

REKLAMIRAJTE SE U OGLEDALU 773.744.0373

OGLEDALO JE LIST KOJI NAS POVEZUJE!

ФИЛМ МИРОСЛАВА ЛЕКИЋА

РУСКИ КОНЗУЛ

ПО РОМАНУ ВУКА ДРАШКОВИЋА

**POSLEDNJA ULOGA ŽARKA LAUŠEVIĆA
US PREMIJERA FILMA U ČIKAGU**

МАСКЕРИ: ТАТЈАНА ВИДАНОВИЋ, ТАМАРА МИЛИЋЕВИЋ СНИМАТЕЉ: БРАНКО ЂОРЂЕВИЋ ДИЖАНИ: АЛЕКСАНДАР ПРОТИЋ КОМПОЗИТОРИ: АЛЕКСАНДРА КОВАЧ, РОМАН ГОРШЕК СУПЕРВИЗОР: ИВАН ЧОЛИЋ
ДИРЕКТОР ФИЛМА: ЈОВАНА МИЈОВИЋ ПРОДУЦЕНТ: ДРАГАН ЂУРКОВИЋ САРАДНИК НА СЦЕНАРИЈУ: ИГОР БОЈОВИЋ

VISIONTEAM

Телеком Србија

art
VISTA

Film Ruski konzul, reditelja Miroslava Lekića - US premijera u Čikagu

BRAVURA ŽARKA LAUŠEVIĆA

Šta nam donosi „Ruski konzul,, film radjen po romanu Vuka Draškovića?

Domaći film „Ruski konzul“ u režiji Miroslava Lekića, prema istoimenom romanu Vuka Draškovića, će ljubitelji filma imati prilike da vide u Čikagu u Maju mesecu.

Podsetimo, upravo tim filmskim ostvarenjem svečano je zatvoren 52. FEST 3. marta na velikoj sceni Mts Dvorane u Beogradu.

Naslovnu ulogu tumači nedavno preminuli glumac Žarko Laušević, što je ujedno bio njegov poslednji film koji je u bogatoj karijeri snimio.

Upravo je Laušević posthumno dobio najglasniji i najduži aplauz na kraju projekcije novog ostvarenja tog 3. marta, što je tada bilo izuzetno emotivno za celu prepunu Mts Dvoranu.

Šta nam donosi novi film Miroslava Lekića koji se ponovo vraća književnom svetu pisca Vuka Draškovića nakon uspešne ekranizacije njegovog romana „Nož“ (1999) gde je Žarko Laušević takodje imao glavnu ulogu.

Radnja filma i istoimenog romana „Ruski konzul“ (1988) odvija se unazad 50 godina u bivšoj Jugoslaviji i prikazuje kompleksan odnos srpskog i albanskog naroda.

Politička i društvena drama prati sudbinu srpskog doktora — psihijatra Iliju Jugovića (Nebojša Dugalić) koji nakon iznenadne smrti pacijentkinje u Beogradu, po kazni partije, odlazi na Kosovo, u Prizren.

Tamo je dobio posao lekara opšte prakse u lokalnoj bolnici gde je upoznao profesora istorije Ljuba Božovića (Žarko Laušević), koji je umislio da je izvesni „Ruski konzul“.

Misteriozni psihijatrijski pacijent tvrdi da će uskoro „Rusija opet postati Rusija, a Kosovo će opet biti srpsko“ i privlači gnev lokalnih albanskih moćnika koji nameravaju da ise i oteraju sa Kosova kompletno srpsko stanovništvo.

Upravnik bolnice (Svetozar Cvetković) u početku deluje da podržava doktora Jugovića u svemu što radi, posebno oko slučaja „Ruskog konzula“, ali se ubrzo ispostavlja da nije baš tako, te da je i on

saučesnik nemilih događaja u strahu za svoj život, tako da mu zataškavanje nije nimalo strano.

Ilija Jugović se posebno zainteresuje za slučaj svog pacijenta izvan svojih nadležnosti, jer proradi ono ljudsko i moralno u njegovom biću i želi da mu pomogne na sve načine da se spasi od albanskog tiranina Beriše (Visar Vishka).

Tako se radnja produhovljeno, ljudsko i sadržajno prijateljstvo između Ljuba Božovića i Ilije Jugovića, koji ostvaruje lep odnos i sa Ljubinom ženom (Paulina Manov) i kasnije brine za njihovog sina.

Film se sastoji iz dve velike dramaturške celine, kada je Jugović na slobodi i kada nakon nameštenog sudjenja biva sklonjen u zatvor, zbog zločina koji nije počinio.

Tako iz žanra društvenopolitičke drame scenario se pretvara u standardni zatvorski film u kome se ponovno spajaju sudbine Srba i Albanaca, ovog puta u jednom zatvorskom krugu.

Publika sve vreme želi i očekuje kosmičku pravdu da se dogodi, mada deluje, kako radnja odmiče, da su sve nade potonule da se to može ispuniti.

Scenario filma „Ruski konzul“ prema romanu napisao je režiser Miroslav Lekić, uz saradnju dramskog pisca Igora Bojovića i književnika Vladimira Tabaševića.

Glumački naravno sasvim očekivano dominira isključivo Žarko Laušević koji zaslužuje da mu se posthumno dodele sve moguće nagrade za ovako uzvišenu testamentarnu ulogu.

Podsetimo, Žarko Laušević je poslednji put bio vidjen u javnosti na istoj sceni bivšeg Doma sindikata, odnosno Mts Dvorane na premijeri ratnogfilma „Heroji Halijarda“ Radoša Bajića u oktobru 2023. kada je zaslužen dobio takodje najduži aplauz od zadovoljne publike.

Laušević je i u tom filmu, kao i u „Ruskom konzulu“, tumačio jednu od glavnih uloga.

Značajne uloge u filmu „Ruski konzul“ ostvarili su

Nebojša Dugalić, Svetozar Cvetković, Paulina Manov, posebno je iznenađenje makedonski glumac Visar Vishka kao zastrašujući negativac Beriša.

I glumica Danica Radulović je odigrala upečatljivu i snažnu rolu žene koja se prepušta sistemu umesto da se protiv njega bori.

Zapažene uloge u novom filmu ostvarili su još Mensur Shafqiu, Petar Zekavica, i nedavno preminuli makedonski glumac Meto Jovanovski.

Udovica Žarka Lauševića, poznata šminkerka Anita Laušević bila je angažovana na filmu „Ruski konzul“ upravo oko kreiranja šminke za svogpreminulog supruga.

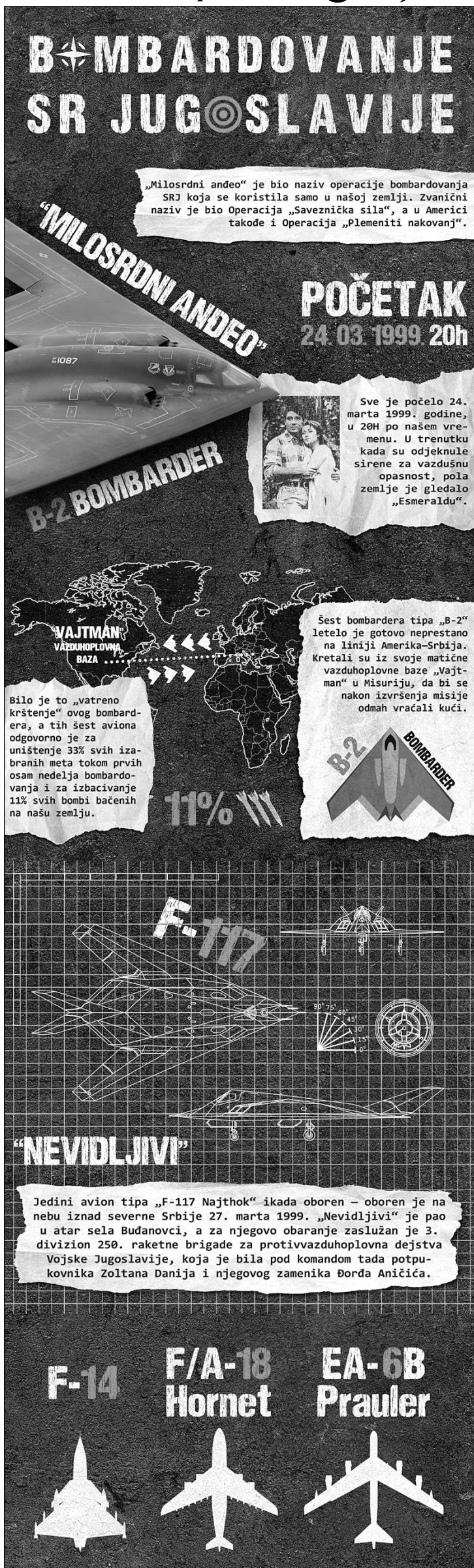
Reditelj Miroslav Lekić i glumac Žarko Laušević pripremali suprojekat „Ruski konzul“ poslednje četiri godine, i snimali ga puna dva meseca tokom leta 2023. u Požarevcu i Mladenovcu.

Pre toga su uspešno saradjivali na antologijskim ostvarenjima — „Dogodilo se na današnji dan“ (1987), „Bolje od bekstva“ (1993), „Nož“ (1999, imao je 650.000 gledalaca), kao i u seriji od tri sezone „Državni službenik“ (2018/2022).

Produkciju potpisuje kompanija „Telekom Srbija“, dok je distributer „Art Vista“.

(Telegraf.rs/Tanjung)

NEĆEMO ZABORAVITI

NIŠ, GRDELICU, SURDULICU, MOSTOVE, FABRIKE, MILICU RAKIĆ I KRVAVU NOĆ U ABERDAREVOJ

Nema konačnih podataka o broju žrtava ovog rata, a postoje procene da je poginulo oko 2.500 civila

Pre 25 godina prve NATO bombe pale su na teritoriju tadašnje SR Jugoslavije. Usledila je agresija koja je trajala čak 78 dana, a najveću štetu pretrpela je Srbija. **Bombe su pogadale vojne, ali i privredne ciljeve, a neretko i civilne objekte, odnoseći živote nedužnih građana.**

Naša zemlja besomučno je bombardovana

jevi vojni. Kako onda opravdati sve ono što se dogodilo u tih 78 dana?

Ono što je ostalo zabeleženo tokom NATO agresije jeste da su, uprkos preciznim projektilima, navodnim greškama stradali i brojni civili. Na primer, stravično bombardovanje putničkog voza u Grdeličkoj klisuri, gde je poginulo najmanje devetoro

sve do 10. juna 1999. godine, kada je potpisan sporazum u Kumanovu, koji je predviđao povlačenje srpskih snaga bezbednosti sa teritorije Autonomne pokrajine Kosovo i Metohija.

Atak Alijanse bio je bez pravnog pokrića, jer nije postojala **Rezolucija saveta bezbednosti Ujedinjenih nacija** koja bi opravdala takvu vojnu akciju.

Napadi su bili vazdušni, a korišćene su razne vrste projektila, uključujući i krstareće rakete, kasetnu municiju, grafitne bombe za uništavanje elektroenergetskog sistema, kao i bombe sa osiromašenim uranijumom.

Nema konačnih podataka o broju žrtava ovog rata, a postoje procene da je poginulo oko 2.500 civila.

Bombardovanje je bio veliki **vojni i ekonomski udar za našu zemlju**, rušene su fabrike i mostovi, infrastruktura i elektrane.

Ono je izazvalo oštre reakcije širom sveta. Neki su podržali akciju NATO, dok su drugi osudili intervenciju kao kršenje suvereniteta SRJ.

Medjunarodni krivični tribunal za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) osudio je nekoliko srpskih lidera za ratne zločine počinjene tokom rata na Kosovu. Medjutim, nije bilo optužbi protiv predstavnika NATO-a za zločine počinjene tokom bombardovanja. A gadjali su nas oni koji su tvrdili da su na strani pravde, da imaju modernu tehnologiju i da su im cil-

ljudi, a s obzirom na stanje tela tačan broj stradalih nikada nije utvrđen.

Mnogo teži napad dogodio se na drumskom mostu u selu Lužane kod Podujeva 1. maja, kada je bomba direktno pogodila autobus „Niš ekspresa“ pri čemu je stradalo čak 46 putnika različitih nacionalnosti. I ovaj napad dogodio se usred dana.

Šokantne vesti stigle su 7. maja iz Niša, kada su širom užeg gradskog jezgra padale **kasetne bombe** izbačene iz holandskih aviona. Oni su, navod-

no, hteli da smrtonosim tovarom zaspu aerodrom, ali su bombe promašile cilj. **Samo iz jednog kontejnera kasetnih bombi na cilj pada između 100 i 150 ubojitih sredstava.**

Rušenje mostova bilo je svakodnevica. Ipak, kao jedan od najkrvavijih (i to dvodrukkih) napada pamti se onaj u Varvarinu, kada je usred dana pogodjen most, pri čemu je stradalo 10, a povredjeno 30 civila. Odluka da se pošto-poto sruši mostić u varošici doneta je baš na praznični i pijačni dan, kada su ulice vrvele od ljudi.

Grad koji je podneo najviše žrtava tokom NATO agresije u odnosu na ukupan broj stanovnika je Surdulica. U ovoj varoši na jugu zemlje ubijeno je oko 50 ljudi. čak deset ljudi stradalo je u izbegličkom naselju u ovom gradiću.

I dok su mnoge bombe mašile ciljeve i ubijale civile, one koje su 24. aprila pale na zgradu RTS u Takovskoj ulici pogodile su metu. **NATO je želeo da bombarduje i državnu televiziju.** Ubijeno je 16 radnika. Nije samo gadjana beogradska, već i novosadska televizija. Zgrada na Mišeluku je pet puta bila meta projektila, srećom, bez žrtava.

Najveće rane Novog Sada bili su njegovi mostovi. Porušena su sva tri mosta, a bilo je i žrtava. Gradjani su od Petrovaradina i Sremske Kamenice do Novog Sada putovali skelama.

Tokom napada bilo je mnogo straha i od potencijalnih hemijskih katastrofa. Pančevci pamte noć između 15. i 16. aprila, kada su pogodjeni rezervoari vinil-hlorid monomera u "Petrohemiji" i u "Azotari" rezervoar amonijaka.

Jedan od simbola žrtava NATO bombardovanja je i smrt trogodišnje Milice Rakić, koja je stradala u toplini

svog doma u Batajnici, kilometrima daleko od vojnih ciljeva. Ona je preminula na noši, pošto je kroz prozor i zid njihove kuće uleteo deo projektila.

Ne treba zaboraviti ni napad na izbegličku kolonu Albanaca, zapravo najkrvaviji napad na civile, koji su pogodjeni Djakovice. U čak četiri udara sredinom aprila stradalo je sedamdesetak civila.

Nije jasno kako je moglo da se desi da bomba pogodi ambasadu NR Kine na Novom Beogradu.

Tokom NATO bombardovanja pamte se herojski podvizi pripadnika Vojske Jugoslavije, na nebu, ali i na kopnu. Pamte se stradali piloti major Zoran Radosavljević i pukovnik Milenko Pavlović, koji su oboreni u neravnoj vazdušnoj bici.

Odjeci koji su dolazili od sistema protivvazdušne odbrane svako veće bili su znak narodu da su na nebu neprijateljski avioni i rakete. Međutim, svoju najveću slavu naš PVO sistem zaslužio je obaranjem "nevidljivog" aviona F117-A na nebu iznad Srema. Olupina ovih tehnološkog čuda pala je u selo Budjanovci. Neprijateljski pilot imao je sreće da se evakuiše, budući da su meštani bili odmah na nogama. Neki od njih slikali su se na ostacima letelice 27. marta 1999, godine.

Tokom NATO bombardovanja na Kosmetu su se vodile borbe sa teroristima OVK, pa čak i sa vojskom Albanije. Tako se pamti čuvena Bitka na Košarama u kojoj NATO nije učestvovao kao kopnena sila, već je davao podršku neprijateljskim stranama koje su dejsstvovale na Kosovu i u Metohiji.

Ova bitka otpočela je 9. aprila i trajala je sve do povlačenja srpske vojske, odnosno završetka bombardovanja.

Apač

Pored pomenutih „B-2“ i „F-117“, Amerikanci su koristili i „F-14“, „F/A-18 hornet“, „EA-6B prauler“, „B-52“, a za dopunu goriva u letu „KC-135 stratotanker“ i „KC-10 ekstender“. U ratnim operacijama na prostoru naše zemlje korišćen je i jedan američki vazduhoplovni bataljon opremljen helikopterima tipa „Apač“.

Holandska podmornica HNLM „Dolfajn“ patrolirala je našom jadranskom obalom, forsirajući time trgovinski embargo.

TOMAHAVK 1000

HMS „Splendid“

BRITANSKA NUKLEARNA PODMORNICA

SRJ je takođe bombardovana „tomahavcima“ i drugim navodnim krstarećim raketama, a procenjuje se da je ukupno hiljadu komada ovog oružja pogadalo, ili promašivalo, mete u Jugoslaviji. Ispaljivane su sa ratnih brodova i podmornica. Jedna od njih bila je britanska nuklearna HMS „Splendid“.

AVIJANO VOJNA BAZA

Svim napadima iz vazduha komandovalo se iz baze u Vičenci. Najbitnija baza bila je ona u Avijanu, u pokrajini Furlanija-Julijska krajina, na severoistoku Italije i ne previše daleko od same Vičence.

ZEMLJE KOJE SU BOMBARDOVALE SRJ

ZEMLJE KOJE SU USTUPILE VAZDUŠNI PROSTOR

POGINULIH: IZMEĐU 1200 i 4000

POVREDENIH: 6000

GADANI OBJEKTI: 44 mosta, 18 objekata Železnica, 148 objekata visokogradnje, bolnice u Beogradu

LIČNI STAV

MARTOVSKA CRTICA

Nataša Drakulić

Velike Zadušnice; prve ovogodišnje, tzv. zimske, pale su ove godine 9. marta. Velike Zadušnice se uvek datumski pomeraju, sem što je ključni dan subota; padaju četiri dana tokom godine, a to pomeranje je uslovljeno početkom Vaskršnjeg posta, odnosno poslednjom mrsnom subotom uoči njegovog početka, a Vaskrs je ko i Uskrs, znamo svi, pokretni praznik.

Tako bude godina kada se spoje i pravoslavni i katolički. Verujem da se u neka tzv. srećnija vremena, o kojima se više ne uči niti iz istorije niti povijesti, neka deca nisu radovala danima kada su spojeni jer je to manje radosti i svega previše u jednom danu; sigurno je da je sve bilo lepše kada je bilo puta dva.

Dakle, ove godine pravoslavne Zadušnice su bile 9. marta; ko da taj dan po sebi nema dovoljno simbolike u svesti ili sećanju našeg naroda. U mom ima i bitan mi je — toga dana 1991. godine zajedno sa pokojnim ocem u lokalnom kinu gledala sam film "Čaruga".

Tog 9. marta ili ti tada meni ožujka, jer živim u gradu koji se uskoro više nikad neće zvati tako — Titovoj Korenici, sve je bilo divno. Opušteno veče kako u detinjstvu sve treba i da bude i ne znam samo zašto tad to ne shvatamo nego uporno žurimo da što pre postanemo veliki; ja još nemam ni punih 12 i čekam uskoro rodjendan ko zapeta puška, jer sam u godinama kad ih već zaokružujem i već imam, jedva čekajući da od tog dana kad se to desi — 24. marta s ponosom kažem da već imam 13. Držaće me taj osećaj čitavih sedam dana, a posle tog se više nikad neću baviti tim i takvim glupostima jer ću ih na "krvavi Uskrs" na Plitvicama sedam dana kasnije, dok ne znam gde mi je otac i na vestima vidim našu razlupanu "ladu samaru" registracije TK 27-12, imati mnogo više.

Film "Čaruga". Kako valjda ništa u životu nije slučajno, nedavno sam bila na mestima gde je rođeni školovao se dok se nije odmetnuo, posle i prerašavao u finog uglednika za čije će vešanje ulaznice biti rasprodate danima unapred. Sve to ima u istoimenom filmu Rajka Grlića čiji rad beskrajno poštujem, a bože zdravlja, upoznaćemo se na ovogodišnjem festivalu "Bihać avantura fest", sticajem okolnosti u mom rodnom gradu, krajem avgusta, čemu se beskrajno radujem.

To veče 9. marta 1991, kad u našem koreničkom kinu sa pokojnim ocem gledam prvi put taj film, pamtiću po sledećem: da mi se stavlja ruka na oči ispred ljubavnih scena vaserijske Ene Begović i Ive Grgurevića (čast mi je da sam imala priliku da ga upoznam) i povratku kući gde će jedno opušteno veče

u kasnoj večeri, naravno ličkim polama i čekanju mame da dodje sa posla — paljenjem televizora postati nešto drugo i teško — tenkovi u Beogradu. Mi tad nismo imali fiksni telefon; tata odlazi kod naših komšija, a ja zaspim ne shvatajući ništa, ali osećam zabrinutost; veliki deo naše porodice je u Beogradu.

Neće pričati ni sutra ni narednih dana o tome samnom. Ne zapitkujem mnogo, ja čekam svoj 12. rodjendan, o poklonu smo se davno dogovorili i biće baš

onakav kakav sam htela. Drugari, torta, drugi pokloni, nedelja je bila. Možda zato, zbog uzbuđenja i svega, nisam pridavala mnogo pažnje svim tim prećutanostima; dete sam; kad neko dodje, ja se sklonim zaneta svojim psom, knjigama koje obožavam, dečjim životom. Odrasli nešto tiho govore, ja ne prepoznajem ništa. Samo sedam dana kasnije — nikad neću čuti zvono na vratima zbog kog je ustao. To su ti valjda dečji čvrsti i naivno nevini snovi. A onda ga nema, a nedelja je i Vaskrs je.

I ljudi opet dolaze, ovaj put me mama tera u sobu. A njega nema. I onda na televizoru ugledam "ladu samaru" i slomim se i shvatam da on možda nije živ. Tad se prestalo da bude dete. Zauvek.

Tad sam se prvi put rastala s njim. Vrtiće mi ga Bog živog i polomljenog iz zatvorske bolnice u Karlovcu i nikada, ali baš nikada, neće pričati samnom ni o tome. Počeće rat, a ja dugo rodjendane neću slaviti sa bilo kakvim entuzijazmom.

Drugi put, rastaćemo se u "Oluji"

telefon i bude nepoznati broj, ostalih trenuta se ja više neću sećati. Ni dana sahrane, jednostavno ne. Znam da mi je dato nešto i verovatno je trebalo tako da uopšte stojim na nogama. Biće još malo skoro pa petnaest godina. U međuvremenu sam izvožala milione kilometara; ako i nisam tad znala, sada mislim da znam da vozim.

Nasmejem se ipak svaki put kad se setim tog prekrivanja očiju. Volela bih da mu pričam o Našicama i Osijeku, Čaruginim mestima, o svemu, o meni posle iako znam da sve zna tamo gde je i gde ćemo se opet sresti, ali nekad mi teško pada ova tišina; posebno ovih martovskih dana.

Na ovim Zadušnicama mu nisam bila na grobu u Lici. Bila sam na nekom drugom, mom prijatelju kog nikad nije upoznao. I dok sam prolazila kroz grupe ljudi koji su svi išli nekom svom — da skrenem pogled, jer kao i na sahranama koje nisu "tvoje" i ma koliko hteli da u sebi samima izazovemo empatiju i saučestvovanje u bolu i koliko voleli te pokojne — dok sahrane nisu "tvoje" teško da možemo razumeti bol najbližih — gledala sam nadgrobne spomenike. I shvatila da ti život staje u tu crticu, rođeni; živeli od tad do tad. Mi nikad nećemo znati ništa o tim ljudima. Čuvajmo zato naše uspomene na one kojih više nema i živimo punim plućima onako kako bi to oni koji su nas najviše voleli i hteli za nas.

Spremna sam za ovogodišnji Vaskrs, mislim da imam snage i za ceo post; spremna i za rodjendan; biću tamo gde sam sanjala odavno — most Oresund; granica Danske i Švedske i moja omiljena serija — ko mu je kriv što me je vodio na filmove i zauvek zarazi o vesternima. Posle će biti slavlje, prijatelji, ljudi koje volim, ako treba i pet dana. Sve. Staviću ja možda njemu ruke na oči u nekom trenutku.

General & Cosmetic Dentistry

SCHAUMBURG FAMILY DENTAL CLINIC

650 E. Higgins Rd. Schaumburg, IL 60173

Preventiva
ZUM - beljenje zuba
Braces - ispravljanje zuba
Protetika, implanti
Proteze, porcelanske krunice

Phone: 847-882-7001

ZA PENZIONERE POPUST
Prihvatamo većinu osiguranja

Mike Milenković D.D.S.

www.schaumburgfamilydentalclinic.com

Beli zubi osmeh večni i bićete uvek srećni nena design

Prva Srpska organizacija u Čikagu pozvećena ženi

KLAS UDRUŽENJE ŽENA

KLAS nudi pomoć našim ljudima kada se nadju u teškim životnim situacijama, prilike za unapredjenje znanja i stvaranje novih poznanstava, kao i neophodne informacije u cilju snalaženja na ovim prostorima.

U Čikagu postoje brojne humanitarne organizacije, čiji članovi daju nesebičan doprinos unapredjenju uslova života naročito naših sunarodnika u Matici.

Medjutim, stiće se dojam da iovde, u jednoj od najvećih srpskih zajednica u dijaspori, takodje postoji potreba za poboljšanjem kvaliteta života naših sunarodnika.

Mnogi pripadnici naše zajednice nisu upoznati sa beneficijama koje su im dostupne iz oblasti zdravstva, socijalne pomoći, i dalje edukacije. Takodje, u vremenu dominacije socijalnih mreža i sve veće otudjenosti medju ljudima, potreba za jačanjem osećaja pripadnosti nameće se kao važan aspekt unapredjen-

ja kvaliteta života kako pojedinca tako i zajednice u celini.

Jedne avgustovske večeri, grupa srpskih žena okupljena sa željom da pomogne Srbima na Kosovu i Metohiji, razmenjujući svoja imigrantska iskustva, po ko zna koji put, prepoznale su značaj

posedovanja važnih informacija. Mnogi naši imigranti u nedostatku pravih informacija imali su trnovitiji put adaptacije. Nažalost, i nakon mnogo godina od dolazka, znatan broj naših imigranata i dalje ne poseduje saznanja koje bi im omogućila poboljšanje kvaliteta života.

Iz ove razmene iskustava proistekla je ideja o tome da se razvije platforma kojom bi se omogućio jednostavniji pristup važnim informacijama.

Humanitarna organizacija KLAS udruženje je žena koje su pored važnosti raspolaganja korisnim informacijama, shvatile i značaj pripadnosti, humanosti i empatije te stoga predstavlja odgovorna prepoznate potrebe naše srpske zajednice. Ovo je prva srpska organizacija, u Čikagu, sa prevashodno socijalnim fokusom. KLAS nudi informacije, prilike za unapredjenje znanja i stvaranje novih poznanstava, kao i pomoć našim ljudima kada se nadju u teškim životnim situacijama.

U želji da informiše javnost o osnovama državnog zdravstvenog osiguranja, postojanju i načinu rada urgentnih klinika kao i mogućnostima pristupa lekovima po povoljnijim cijenama, KLAS će 21. aprila, 2024. u Crkvi Sv. Stefana Dečanskog, 3543 W. Leland, Chicago, održati prezentaciju na pomenute teme.

PRESENTATION
ПРЕЗЕНТАЦИЈА

Join us

STATE MEDICAL BENEFITS
ЗДРАВСТВЕНЕ БЕНЕФИЦИЈЕ

KLAS
non-for-profit 501c3

Information about food assistance SNAP, healthcare, cash assistance, access to urgent care, and medications at lower price.

Информације о новчаној помоћи, здравственом осигурању, приступу ургентној помоћи, и лековима по повољним ценама.

OUR MISSION:
KLAS offers resources, learning & networking opportunities, sense of community, and strives to respond in a timely manner to individuals facing hardship.

- Social & Medical Benefits
- Educational & Informative Events
- Community & Culture Promotion
- Support & Hardship Assistance

FREE / УЛАЗ СЛОБОДАН

🕒 12.00-end

📅 April 21, 2024

📍 St. Steven of Decani
3543 W Leland Ave, Chicago

1-312-488-9055
email: klas.humanitarians@gmail.com

USKORO NOVI PORTAL OGLEDALA

СВѢТА ГОРА™ · МОНТАГОС™
ОСВЕШТАН 15. ЈУЛА 2000. ГОДИНЕ

**СВѢТА ГОРА - АУТЕНТИЧАН
СРПСКИ ПРАВОСЛАВНИ ПОГРЕБНИ ЗАВОД**

**ДУШАН И МИЛОШ ЋОРЂЕВИЋ
ВЛАСНИЦИ**

3517 N. Pulaski Road, Chicago IL 60641
Telephone 773.588.2200 + Fax 773.588.5300
www.svetagora.com - info@svetagora.com

KAKO JE (ZAISTA) STVORENA MODERNA SRPSKA DRŽAVA

I da li je Karadjordje jedini naš državnik koji — da se probudi u današnjoj Srbiji — ne bi bio razočaran

Piše Veljko Miladinović

Tako da je taj mirni period poslužio da se formira ideja o potrebi za samoorganizovanjem Srba, ali i praktično da se postave temelji buduće akcije. Na prelasku vekova, dahije koje znamo iz narodnih pesama ovladale su Srbijom, odmetnule se od carigradskih vlasti i počele da ukidaju slobode. Odmetnici su, naime, ubili Hadži-Mustafu, pa je bilo jasno da centralna turska vlast nema nikakvog uticaja na dešavanja u Srbiji, kada joj ubiju vezira bez ikakvih posledica.

Početak ustanka i diplomatska talasanja

Tako da je taj mirni period poslužio da se formira ideja o potrebi za samoorganizovanjem Srba, ali i praktično da se postave temelji buduće akcije. Na prelasku vekova, dahije koje znamo iz narodnih pesama ovladale su Srbijom, odmetnule se od carigradskih vlasti i počele da ukidaju slobode. Odmetnici su, naime, ubili Hadži-Mustafu, pa je bilo jasno da centralna turska vlast nema nikakvog uticaja na dešavanja u Srbiji, kada joj ubiju vezira bez ikakvih posledica.

Tako su Srbi 1803. godine počeli da pletu mrežu zavere, da planiraju i organizuju ustanak. Medjutim, dahije su otkrile jedno pismo valjevskog kneza Alekse Nenadovića zemunskom majoru Mitezeru, rešili su da uguše ustanak pre nego što i počne. Potera protiv Karadjordja bila je, kako je pisao Čorović, "drugostepene važnosti". Nijedan dahija nije krenuo protiv njega lično, kao što je na primer Mehmed-aga Fočić krenuo sa svojom četom protiv kneza Alekse i Ilije Birčanina, koji su tada imali najveći ugled u narodu.

Pobuna koja je izbila, ipak, nije inicijalno bila usmerena na turske vlasti u Carigradu.

Bilo je jasno da ustanici ne mogu sami u borbu sa Turcima, bez nekakve bar pomoći od neke spoljne sile. A prva, tu ispred praga, kojoj se moglo obratiti bila je Austrija. Osim što je bila sused, preko reke, u Austriji je živelo dosta Srba, a u tamošnjoj vojsci bio je i značajan broj oficira sa

kojima su srpske vodje zajedno ratovala protiv Turaka u ranijim sukobima. Zemunski zapovednik, major Mitezer, bio je takav primer, a uz to i stari prijatelj porodice Nenadovića.

"U svom pismu od aprila Karadjordje ga moli za pomoć i nudi mu čak vrhovno glavarstvo. 'Ja vas jesam prepoznao najpre za starijega, a vi radite kako vas Bog uči; s nama upravljajte, da dušmane iz ove zemlje isteramo'. 'Kako nam vi zapovedate, onako ćemo se vladati', piše na drugom mestu. 'Dajte nama pomoći i stari-

nost, a prodaja oružja Srbima je bila dozvoljena nezvanično, ispod žita. Austrijski car je "odbio da primi Karadjordjeve ponude". U trenutku kada se Evropi događa Napoleon, srpsko pitanje je bilo marginalno i samo potencijalni izvor nepotrebnih problema i trzavica.

Sledeća opcija je bila da se okrenu Rusiji. Tako su već 3. maja 1804. godine srpske vodje uputile dugačko pismo ruskom poslaniku u Carigrad.

"Oni su tražili da dodju "pod krilo trona ruskoga" i da ih

vala.

"Posle ove teške krize Karadjordje je stajao pred sudbonosnim pitanjem: za koga da se opredeli i sa kim da radi. Rusija je bila spora, neaktivna i zauzeta mnogo pitanjima zapadne i severne Evrope; Austriji se bio mnogo zamerio, a i ona sama pretrpela je, u ovo isto vreme, strahovit poraz od Napoleona. Karadjordje je ipak, po savetu izvesnih prijatelja, uputio u Beč svoje ponude vraćajući se, u glavnom, na onu bazu, na kojoj se pregovaralo sa Simbšenom. Ali su ovog puta u Beču bili mnogo

koristi Francuzima u borbi sa Austrijom, rušeći pomoću svojih sunarodnika i svojom "madjarski kolos". Srpska ponuda dostavljena je samom Napoleonu. On je, iz obzira prema Turskoj, nije mogao primiti, ali je naglasio da ne može ostati ni ravnodušan "prema sudbini jednog naroda koji je pokazao toliko istrajnosti i hrabrosti". S toga je izdata naredba francuskom vicekonzulu u Bukureštu da održava veze sa Srbima, ali u najvećoj tajnosti. Taj stav nije mogao zadovoljiti Srbe, koji su očekivali brzo prihvatanje svoje ponude i neposrednu pomoć. Nestrpljivi, oni su požurivali jasan odgovor, a kad ga nisu dobili obratili su se ponovo Rusiji", piše Čorović.

Ratni uspesi

Ustanici su najviše uspeha imali 1806. godine, a prema tumačenjima istoričara, već tada se stvorilo "jezgro buduće srpske države". Vožd Karadjordje je odneo najveću pobedu nad vojskom koja je došla iz Bosne na Mišaru (13. avgust 1806).

Zanimljivo, prethodno je Karadjordju bilo zabranjeno da učestvuje u bici na Bratačiću, jer su ustanici počeli da se odnose prema njemu kao prema "šefu države", modernim rečnikom rečeno. Odnosno, smatralo se da je važno da se on ne izlaže opasnostima. Na Mišaru su mu govorili da treba da se skloni iz šanca i da s konjanicima bude u obližnjoj šumi, ali to Karadjordje nije prihvatio. Još uvek je više bio hajduk/vojnici nego državnik. Prema istoričaru Ljušiću, tada ga je sačuvala samo puka sreća. Jer je u jeku Mišarske bitke, "jedna kumbara od Turaka pala baš pred Karadjordja, i ovaj stajao pred njom kao proštac i čekao, no ona se ugasi i on je onda oturi nogom, po duši te, rekavši".

Usledila je bitka na Deligradu, u kojoj je poražena rumelijska vojska. Karadjordje je komandovao vojskom koja je oslobadjala Beograd i Šabac (kraj 1806. i početak 1807. godine). Kada je palo i utvrđeno Užice (1807), u Srbiji nije bilo više turskih uporišta, izuzimajući nepristupačan i tvrd grad Soko, navodi Ljušić.

nastaviće se

jega, jali nam otkažite, zašto mi ne možemo u ovoj zemlji biti, ako vi ne udarite kako ste nam govorili". U stavu molitelja, smireno, i sa puno poštovanja prema tom pograničnom majoru srpski vrhovni vodj je pisao 'ostaje na službi vam ponizni sluga'. Iz tog se vidi jasno kako su skromni bili počeci srpskog ustanka, pored sve njegove smelosti u zamahu, i kako sam

Rusija pomogne osloboditi od Turaka. Ali, u isto vreme, naglašavali su, po svojoj diplomatskoj pameti, da ostaju verni sultanu i da od njega traže samo zaštitu protiv nasilnika", navodi Čorović.

Nekoliko puta tokom ustanka Karadjordje i ustanici su dolazili na pitanje kome se prikloniti. Posle krizne 1809. godine, a

zakopčani. Grof Belegard pisao je u Petrovaradin, kako ne treba verovati u srpsku iskrenost. Srbi se obraćaju na sve strane, ali "u stvari, verovatno, oni nigde sa tim ne misle ozbiljno, nego samo žele da dobiju vremena, da odigraju svoju vlastitu igru", navodi Čorović, ovu ilustraciju turbulentnih diplomatskih talasanja srpske države u nastajanju.

U jednom trenutku se 1809. godine došlo na ideju da se sreća potraži kod Napoleona.

"Učinili su to već 16. avgusta. Karadjordje je nudio da francuski garnizoni udju u srpske gradove, dakle ono što je od njega želela ranije Austrija. Srbi su obećavali da će Francuzima biti verni saveznici, i to ne samo oni u Srbiji nego i ostala njihova braća u Bosni i Hercegovini i u "kraljevstvu madjarskom", pa čak i u Bugarskoj. Srbi mogu biti od

Karadjordje se dvoumio da preuzme mesto vožda. Osim straha da će mu narod okrenuti ledja, Karadjordje je isticao da njegov temperament nije za takav posao

Karadjordje, iz početka, na svoj položaj nije davao veliku cenu", pisao je Vladimir Čorović.

Austrijske vlasti su tada bile u mirmodopskim odnosima sa Turskom, pa nisu htele da se zaleću. Zvanično je držana neutral-

pošto je oslabio uticaj ruskog izaslanika Rodofinikina, koji je inače bio u sukobu sa Karadjordjem i podržavao vojvode koji su mu bili u opoziciji, bilo je novih pokušaja da se od Austrije dobije značajnija pomoć, koja bi se čak i formalizo-

Sto godina od rođenja Miodraga Petrovića – Čkalje

OSTAO JE SIMBOL KOMEDIJE

Životna priča našeg najtalentovanijeg komičara, rođenog na Svetski dan šale

On je bio naš izvor smeha do suza. A sudbina je htela da se jedan od najpoznatijih srpskih glumaca, jedan jedinstveni Miodrag Petrović — Čkalja i najveći komičar bivše Jugoslavije rodi baš na (dan šale) 1. aprila, 1924. godine, pre tačno sto godina.

Jedinstvenog izraza, živog lica i vešte mimike, virtuoz za štos i šalu, Čkalja je ostao simbol komedije, kojeg je publika obožavala i glumački genije kome retko ko može da parira. Likove je oblikovao na poseban način, vlastitim, upečatljivim glumačkim stilom i umećem. U istoriji naše kinematografije ostaće upamćen kao srpski Džeri Luis.

Čkalja ispred kamere

Rodjen u Kruševcu, Čkalja je bio četvrto dete Čedomira i Hristine Petrović. Sa dramskom sekcijom se upoznao u svom rodnom gradu i ostao veran glumi do kraja života, kao i svom nadimku “Čkalja” koji mu je dao školski drug Jeftić, jer je kao dete bio “suvonjav i štrkljast”.

Koliko je voleo glumu najbolje svedoči činjenica da se, kako prenosi “Vikipedija”, čak i dok je bio mobilisan tokom Drugog svetskog rata nalazio u Kulturno-prosvetnoj ekipi 47. divizije NOVJ.

Nakon rata i demobilizacije upisao je veterinu u Beogradu, ali se nikada nije odrekao svoje pasije i nastavio je sa glumom u KUD “Ivo Lola Ribar, sve dok 1946. godine nije postao član Dramskog studija Radio Beograda i emisije “Veselo veče”.

Od 1951. do 1977. godine bio je član Humorističkog pozorišta u Beogradu (sada Pozorište na Terazijama). Za to vreme je počeo i da glumi u prvoj (danas kulturnoj) seriji Televizije Beograd, “Servisna stanica” (1959) u kojoj se proslavio tumačeći lik kuvara Jordana.

Tokom karijere ostvario je mnoge uloge na filmu i u TV serijama poput “Ljubav na seoski način” (1970), “Kamiondžije” jedan (1972) i dva (1983) u čuvenoj ulozi Jareta, “Vruć vetar” (1980), kao i u filmovima “Put oko sveta”, “Orlovi rano lete” (1966), “Paja i Jare” (1973), “Avanture Borivoja Šurdilovića” (1980) i “Kamiondžije ponovo voze” (1984).

U to vreme Čkalja je glumio i u pozorištu, a između ostalog, igrao je u kasnije ekranizovanim predstavama poput “Bog je umro uzalud” i antologijskoj komediji Dragutina Dobričanina “Zajednički stan”. I kasnije je igrao zapažene uloge u brojnim predstavama, poput “Djido”, “Ivkova slava” i “Revizor”, koje je izvodio u Savremenom, danas Beogradskom dramskom pozorištu.

Jedna od poslednjih Čkaljinih uloga bila je u “Boljem životu”, popularnoj televizijskoj seriji s kraja osamdesetih i početka devedesetih, gde je tumačio sporedni lik Ljubiše Ljupčeta Brankovića.

Zaboravljen i tužan čovek

Iz privatnog života važniji podaci su da se tokom 1948. godine venčano sa suprugom Dragicom, koja je radila kao spiker na radiju. U braku su dobili sina Čedomira Petrovića, koji je takodje postao glumac, ali i reditelj, što je ostalo nasledno u porodici, jer im je i unuka Jovana Petrović — takodje glumica.

O njegovom karakteru se ispredaju razne priče. Nekima je bio strog, prek, ljut, pa i nabusit, dok ga se drugi sećaju kao

skromnog i predusretljivog kolege. Ali jedno je ostala ružna činjenica — na kraju je bio zaboravljen i tužan čovek.

Mi smo prva posleratna generacija koja je stvarala humor koji danas svet voli i hoće da gleda. “Mi smo takoreći iz vojničkih bluza došli da radimo svoje poslove i radili smo, stvarali” — govorio je Čkalja u jednoj novogodišnjoj emisiji na Televiziji Beograd: — “Kad smo bili svesni da smo postali popularni, već smo bili umorni, tako da niko tu popularnost nije ni osetio niti ga je ona

mного opteretila”.

Njegovu karijeru krunisale su mnoge nagrade poput Sterijine koju je dobio 1974, Sedmojulske nagrade (1977.), te Nušičeve nagrade za životno delo (1991. godine) i RTS-ova nagradu za životno delo 1995. Tu su i “Zlatni ćuran” za životno delo na danima komedije u Jagodini...

No, uprkos izuzetno plodonosnoj karijeri i popularnosti, poslednje godine života proveo je tiho, povukavši se iz javnog života, a pre nego što je preminuo 20. oktobra 2003. godine u Beogradu, u 80. godini života. Mediji su uveliko prenosili u kakvoj neimaštini živi naš glumački velikan.

Godinu dana pre smrti dobio je i, tada novoustanovljenu, nagradu za životno delo “Car Konstantin”, na Filmskim susretima u Nišu, kada je se u govoru pred publikom zahvalio “šefu samoposluge, komšinici koja mu ostavi mleko ispod tezge i poštaru”.

- Hvala, Srbijo, pustili ste me da glodjem koske — zaključio je tada, kako se podseća “Bbc.com., .

Nakon smrti, u Kruševcu, u Balšićevoj ulici pred Čkaljinom kućom 2005. godine podignut mu je spomenik. Nekadašnja ulica Milanka Kušića, na Zvezdari u Beogradu, od novembra 2006. godine zove se po Miodragu Petroviću Čkalji, kao i sokače na teritoriji opštine Savski venac.

Na zgradi koja se nalazi u Čkaljinom sokačetu na adresi Resavska 84, gde je živeo poslednjih 30 godina, 2018. je postavljena spomen-ploča.

U rodnom gradu jedno privatno pozorište se zove Čkalja, a od 2010. godine na Danima komedije u Jagodini dodeljuje se Nagrada koja nosi njegovo ime za najsmješniju predstavu po oceni publike.

(Ona.rs)

PRINCEZA KATARINA I MINISTAR SELAKOVIĆ ISPORUČILI POMOĆ DOMU „DRINKA PAVLOVIĆ,,

Humanitarna organizacija Lajflajn Čikago, čiji je pokrovitelj Nj.K.V. Princeza Katarina, i Princezina Fondacija u Beogradu, uspešno su završili još jedan značajni projekat pomoći Domu za decu bez roditeljskog staranja "Drinka Pavlović" u Beogradu. Njeno Kraljevsko Visočanstvo, zajedno sa Nj.E. Nikolom Selakovićem, ministrom za rad, zapošljavanje, boračka i socijalna pitanja Srbije, posetila je danas ovu ustanovu kako bi zvanično otvorili renovirane prostorije i uručili novi nameštaj i opremu. Projekat je realizovan sa ciljem da se deci koja borave u domu obezbede bolje uslove za život, uz doprinos njihovom obrazovanju i unapređenju životnih veština.

Princezu i ministra su ispred ustanove dočekali g. Zoran Milačić, direktor Centra za zaštitu odojčadi, dece i omladine "Zvečanska" i g-dja Hristina Kadijević, rukovodilac Doma, koji je jedna od radnih jedinica "Zvečanske", kao krovne institucije.

Ministar Selaković se u svom obraćanju zahvalio Princezi Katarini na celokupnoj pomoći koju Njeno Kraljevsko Visočanstvo pruža našem narodu već više od 20 godina, kao i fondacijama iz dijaspore koji pod njenim pokroviteljstvom pomažu našoj zemlji, dodavši: „Za mene je najveće priznanje danas, prilikom obilaska ovih prostorija bilo, kada je Princeza Katarina rekla da je bila u ovakvim prostorima širom Evrope i sveta, ali da se ovaj u Beogradu izdvaja ne samo po svom izgledu i opremljenosti, nego po odnosu,

stručnosti i posvećenosti zaposlenih prema korisnicima jedne ovako izuzetno važne ustanove.“

Početnu fazu ove važne humanitarne akcije omogućila je još jedna veliku donacija Dobrotvorne fondacije porodice Nelson. U ovom delu uradjeno je kompletno i sveobuhvatno renoviranje stambenog prostora za treću obrazovnu grupu, što uključuje četiri velike spavaće sobe, dnevni boravak, sve hodnike i dva kupatila (uključivši i nove toalete i nove slavine za kupatilo). Uspešan završetak ove faze podrazumevao je i malterisanje i farbanje, zamenu nekoliko vrata, popravku

četvoro vrata i potpuno nove podove.

Druga faza ovog projekta je završena zahvaljujući velikodušnosti dr Nikole i g-dje Tatjane Nenadović. Njihovo pokroviteljstvo nad dva izvanredno organizovana humanitarna koncerta, kojima je prisustvovao Kraljevski par, a na kojima su nastupili virtuoz Stefan Milenković i kamerni orkestar Kamerata čikago, bilo je usmereno da pruži podršku Lajflajnu Čikago. Ova faza projekta se fokusirala na kompletno renoviranje i adaptaciju velike prostorije na drugom spratu "Drinka Pavlović", kako bi se napravila kompjuterska soba za decu šticećenike Doma. To je uključivalo instalaciju nove električne i

internet infrastrukture za računare, malterisanje i farbanje cele prostorije, farbanje svih vrata i postavljanje nove rasvete i novih klima uređaja. Pored toga, nabavljena je potpuno nova oprema: šest kompjutera, štampač u boji (sa dodatnim mas-tilom), dečiji stolovi za kompjutere, šest stolica za decu, radni sto i stolica za instruktora, tabla, dve oglasne table od plute, dve visoke police za knjige, dve kratke police za knjige i izolacija na svim vratima i prozorima.

“Moj suprug i ja smo jako zahvalni Dobrotvornoj fondaciji porodice Nelson i porodici Nenadović. Uz njihovu podršku, uspešno smo završili još jedan projekat u korist dece bez roditeljskog staranja, kao i dece i mladih sa teškoćama u razvoju. Sve što je uradjeno je podsetnik deci da smo uvek uz njih, da nisu zaboravljeni, da ih iskreno volimo i brinemo o njima“, istakla je Nj.K.V. Princeza Katarina, zahvalivši se pritom ministru Selakoviću na njegovoj podršci.

“Zahvaljujem Nj.K.V. Princezi Katarini na izuzetnom angažmanu, bezrezervnoj pomoći i podršci tokom svih ovih godina. Takodje, posebno ističem značaj donacija Dobrotvorne fondacije porodice Nelson, porodice Nenadović i Lajflajna Čikago, koje su od velikog značaja za svu decu i mlade u našem Domu. Ova donacija doprinosi podizanju kvaliteta života naših korisnika“, rekla je Hristina Kadijević, rukovodilac Doma "Drinka Pavlović".

Obnavlja se srpska kraljevska porodica

KARADJORDJEVIĆI SE OPET RADJAJU U SRBIJI

Sinovi prestolonaslednika Aleksandra i princa Tomislava sledili su svoje očeve i vratili se u Srbiju. Princ Filip i princ Mihailo oženili su Srkinje i dobili četvero dece, čime su oživeli srpsku istoriju i tradiciju

Piše: Marko Lopušina

Rodjenje ćerke princa Filipa i princeze Danice, male princeze Marije Karadjordjević u Beogradu petog novembra prošle godine donelo je neopisivu radost ovoj kraljevskoj porodici i čitavom Kraljevskom dvoru. Ponosni deda prestolonaslednik Aleksandar Karadjordjević posetio je sina Filipa, snaju Danicu, unuka Stefana i unuku Mariju u njihovom domu na Zvezdari i fotografisali su se za porodični album, ali i za javnost.

Svaki porodjaj donosi radost, ali znajući da se Karadjordjevići ponovo radjaju u našoj otadžbini, to je ono što mi donosi posebnu sreću u srcu. To je ono o čemu sam sanjao u vreme izgnanstva. Uz iskrene čestitke i želje roditeljima za dobro zdravlje, delim veliku radost što sam po drugi put ponosni deda! — izjavio je iskreno srećan prestolonaslednik Aleksandar Karadjordjević.

Da se Karadjordjevići opet radjaju u Srbiji, to je istorijski događaj, koji su narod i dvoru dugo čekali. Naime, sinovi prestolonaslednika Aleksandra i princa Tomislava sledili su svoje očeve i vratili se u Srbiju. Pinc Filip i princ Mihailo oženili su Srkinje i dobili četvero dece, čime su oživeli srpsku istoriju i tradiciju.

Sin princa Filipa i princeze Danice, princ Stefan rođen je 25. februara 2018. godine. Tog dana su 49 zvona najvećeg pravoslavnog hrama na Balkanu objavilo dolazak na svet novog Karadjordjevića, kog je krstio patrijarh srpski Irinej. Zvona hrama Svetog Save u Beogradu su se oglasila i 5. novembra 2023. godine kada je rođena princeza Marije. Ovo dvoje Karadjordjevića su simbol obnove i jačanja srpske kraljevske porodice.

Sa rođenjem Stefan i Marija Karadjordjević su postali deo istorije srpskog naroda. Za Stefano rođenje kao prvog muškog deteta kraljevske porodice u Srbiji posle 90 godina, odnosno nakon što je u Beogradu rođen princ Tomislav oglasila su i zvona crkve Svetog djordja na Oplencu i manastira Žiče. A tek rođena Marija je bila žensko dete koje je prvo rođeno u vladajućoj grani kraljevske porodice Srbije, posle 139 godina. Pre nje je rođena princeza Jelena, ćerka kralja Petra Prvog Karadjordjevića.

Filip Karadjordjević je rođen u SAD 15. januara 1982. godine. Odrastao je u Londonu. Maturirao je na Kraljevoj školi u Kenterberiju u Engleskoj, diplomirao je humanističke nauke na jednom poznatom britanskom univerzitetu i učestvovao u programu na jednom španskom Univerzitetu u Madridu. Govori engleski, španski i francuski, a usavršava srpski jezik. Ljubitelj je skejtboarda, ronjenja i skijanja na dasci. Interesuje ga slikarstvo, muzika,

PRINC FILIP I PRINCEZA DANICA SA DECOM

PRINC FILIP SA DEDOM I DECOM

MIHAJLO I LJUBICA KARADJORDJEVIĆ SA DECOM

računari i prirodne nauke.

Ljubav prema umetnosti, a posebno prema slikarstvu privukla ga je slikarki Danici Milenković i Pariza, koja je često sa roditeljima Milanom Ciletom i Bebom Marinković posećivala Kraljevski dvor na Dedinju. Njihovo venčanje 8. oktobra 2017. godine bilo je istorijsko samim tim što je to posle udaje princeze Marije za prestonaslednika Aleksandra Karadjordjevića i dugih devet decenija bio brak u kraljevskoj porodici sklopljen u Sabornoj crkvi u glavnom gradu Srbije. Venčanje je služio patrijarh srpski Irinej, a kumovi su bili švedska princeza Viktorija i princ Petar Karadjordjević. Godine 2023. princ Filip je preuzeo tit-

ulu od starijeg brata princa Petra i postao naslednik dinastije Karadjordjevića.

I mladi princ Mihailo Karadjordjević, sin kraljevića Tomislava Karadjordjevića oženio se Srkinjom. Studirao je u Engleskoj diplomaciju i međunarodne odnose u Londonu. Bio je sportista, nosilac crnog pojasa u karateu. U Beogradu se zaljubio u Ljubicu Ljubisavljević, farmaceutkinju koju je napravio princezom. Venčali su se 23. oktobra 2016. u crkvi Svetog Djordja na Oplencu, zadužbini kralja Petra Prvog. Prisustvovali su članovi kraljevske porodice, kao i srpski političari.

I Mihailo i Ljubica nastanili su se u Topli:

— Želeli smo da živimo sa svojim narodom. Preselili smo se iz Beograda u Topolu sa željom da bliže upoznamo mesto koje je moj otac toliko voleo. Topola je bila kolevka moderne srpske države i iz kog su moji preci vodili naš narod. Vremenom smo u ovoj varoši otkrili izvanrednu ljubaznost i velikodušnost šumadina koji su nas raširenih ruku dočekali i učinili da se brzo osetimo kao kod kuće — kazao je princ Mihailo Karadjordjević.

Mladi princ i princeza u Topoli žive na svom ianju, bave se ozbiljnim poslovima, humanitarnim i nacionalnim radom. Svoje prvo dete princezu Nataliju dobili su 26. decembra 2018. godine, a drugo dete princezu Isidoru 17. maja 2022. godine. I time su u mnogome mladi Karadjordjevići iz Topole oživeli srpsku istoriju i tradiciju. Prve čestike su dobili od princa Filipa i princeze Danice Karadjordjević.

Dvadeset prvi milenijum je, može se slobodno reći, vreme obnove i jačanja srpske kraljevske porodice Karadjordjević. Krajem prošlog i posebno početkom 21. veka Karadjordjevići su, kako piše u njihovom proširenom Rodoslovu, dobili dvadesetak unučadi, novih članova kraljevske porodice.

Najviše potomaka ima kneginja Jelisaveta Karadjordjević. Iz dva braka dobila je troje dece, ćerke Katarinu (1960) i Kristinu Oksenberg (1962), kao i sina Nikolu Augusta Belfura (1962). Danas kneginja Jelisaveta ima sedam unuka. Ćerka Katarina Oksenberg ima tri ćerke Idniju (1991), Maju (2001) i Selsetu (2003). Dok sin Nikola ima četiri ćerke Indiju Lili (2002), Grejs Elizabet (2002), Olimpiju Rouz (2007) i Džordžiju Veroniku (2010).

Kako u Rodoslovu kraljevske srpske dinastije nisu upisani svi potomci Karadjordja, pitao sam Njegovo kraljevski visočanstvo prestolonaslednika Aleksandra Karadjordjevića koliko uopšte danas ima članova porodice u otadžbini i u rasejanju.

— Imamo nas dosta. Čekamo da dodju kući i nadam se da će ih biti sve više u Srbiji? Ima za sve njih mesta ovde u Kraljevskom dvoru u Beogradu — poručio je starešina srpske kraljevske dinastije.

HOROSKOP ZA APRIL 2024.

Ovan

April će Ovnovima doneti mnoge promene, uglavnom vezane za profesionalnu sferu i hobije. Mnogi će imati priliku da promene mesto boravka, pa čak i državu. Neki pokreću promene u romantičnoj sferi, ali treba zapamtiti da pre toga morate preispitati svoje životne prioritete i moralne vrednosti. Tek tada možete očekivati pozitivne promene.

Zdravlje će skoro u potpunosti zavisiti od načina života, ishrane i spavanja. Pravilna raspodela snaga će pomoći Ovnovima da budu na visini zadatka tokom celog meseca. Finansijski sektor će, na sreću, imati prilike da se ojača i stabilizuje.

Bik

Tokom prve polovine meseca, Bikovi će se baviti materijalnom stranom života, posvećujući većinu svog slobodnog vremena rešavanju hitnih zadataka i problema. Srećom, poslednja trećina meseca će proteći opušteno i bezbrižno, uz dobro raspoloženje i uživanje u plodovima rada. Zdravlje obećava da će biti stabilno, ali tokom perioda pomračenja Sunca i Meseca, sve gore navedene preporuke će postati posebno relevantne.

Što se ljubavi tiče, mogući su ozbiljniji sukobi s partnerom tokom prve polovine aprila. I teško će Bikovi uspevati da sačuvaju prisebnost u tim momentima. Zapitajte se da li je partner u pravu. Koliko ste zaista sebični i kruti?

Blizanci

Blizanci će se u aprilu suočiti ne samo sa poteškoćama u profesionalnoj sferi, već i sa revizijom svojih uobičajenih smerica i uverenja. Pobjednici će biti oni koji mogu objektivno da sagledaju sporne situacije spolja i prihvate poziciju protivnika ili

takmičara. Možda će neki od "neprijatelja" u ovom slučaju postati istomišljenici, pa čak i partneri.

U prvoj polovini meseca zdravlje mogu da ugroze respiratorna oboljenja, a u drugoj hronična bolesti, koje će se pogoršati ukoliko se na vreme ne preduzmu preventivne mere. Finansijska sfera Blizanaca zavisice od aktivnosti i inicijative, a romantična od sličnih postupaka partnera ili obožavatelja.

Rak

April će Rakovima doneti nova korisna poznanstva u profesionalnoj sferi. Prilike za promenu posla pojaviće se u drugoj polovini meseca, ali ih treba pažljivo sagledati, jer neće sve ponude biti iskrene i obećavajuće. Zdravlje će biti prilično stabilno, sa izuzetkom perioda pomračenja — ovih dana morate biti pažljiviji nego inače. To se naročito odnosi na vaše psihičko zdravlje.

Finansijska situacija može biti malo uzdrmana zbog ranijih grešaka i pogrešnih proračuna, ali ovde će predstavnici znaka brzo vratiti izgubljene pozicije i izjednačiti materijalne gubitke. Romantična strana života doneće Rakovima neke testove snage: kako u već postojećem partnerstvu, tako i za one koji traže svoju srodnu dušu.

Lav

Lavovima će u aprilu biti pomalo dosadno — pre svega zbog romantične sfere života. Predstavnici ovog horoskopskog znaka žudeće za slobodnim ispoljavanjem emocija i strasti, ali prilika za to biće malo. Zahvaljujući šarmu i želji da zablistate, mogu vam se otvoriti mnoga vrata kada je posao u pitanju.

Moguće je i da budete unapredjeni. Lavovi koji su prisutni na javnoj sceni steći će ogromnu popularnost. Zdravlje se može blago pogoršati u prvoj polovini

meseca, a posebno teško će biti onima koji imaju neki endokrini poremećaj.

Device

Device će osetiti nstavak trendova iz prethodnog meseca, vodiće aktivan život i nastaviće da se velikim koracima približavaju ostvarenju svojih ciljeva. Profesionalni zadaci će ih primorati da posvete vreme unapredjenju svojih kvalifikacija, učenju novih veština ili znanja. Materijalna sfera obećava da će biti stabilna i prilično prosperitetna, posebno ako je moguće smanjiti troškove za nepotrebne stvari ili odeću.

Inače, tendencija neracionalnog trošenja pojaviće se tokom pomračenja Sunca — u ovom trenutku je bolje ograničiti svaku kupovinu. Romantična strana Devičinog života biće stabilna i predvidljiva — kako za one u paru, tako i za one koji nisu vezani ozbiljnim obavezama.

Vaga

Vaga, sa izuzetkom perioda pomračenja Sunca, imaće veoma uspešan mesec. Druga polovina aprila biće bogata ponudama za promenu posla ili uključivanje u nove poslovne projekte. Predstavnici znaka, koji još nisu u vezi, mogu biti zainteresovani za kolegu sa posla ili poznanika na kojeg pre nisu obraćali pažnju. Pokazivanje simpatije od strane ove osobe može podstaći raspoloženje za pozitivne akcije i emocije kao odgovor.

Porodične Vage će mnogo više nego inače obraćati pažnju na decu i njihove probleme. Posebno treba da obrate pažnju na svoje zdravlje, jer će tokom pomračenja rizik od povreda za njih biti veoma visok.

Škorpija

Škorpije će prvu polovinu meseca posvetiti poslovnim

putovanjima i širenju posla. Rezultat će biti ne samo efikasna rešenja problema i zadataka, već i unutrašnje zadovoljstvo. Materijalna strana života će se poboljšati u drugoj polovini meseca, toliko da će mnogima omogućiti da planiraju velike, značajne nabavke. Romantična sfera će biti aktivna za one koji su suočeni sa izborom jednog od nekoliko prilično perspektivnih udvarača.

Porodični predstavnici vodenog znaka posvetiće mnogo vremena svojim partnerima, deci i rođjacima, stvarajući oko sebe auru kohezije i emocionalne stabilnosti. Zdravlje se može pogoršati tokom pomračenja Sunca, međutim, to će biti povezano sa psihosomatskim manifestacijama potisnutog besa ili agresije.

Strelac

Strelčevi će u aprilu morati da rešavaju mnoge profesionalne probleme. Biće veoma teško privrednicima koji će bukvalno sve vreme provoditi na poslu. Na sreću, rezultat obećava da će biti veličanstven. Kraj aprila obradovaće mnoge predstavnike ovog znaka.

Što se ljubavi tiče, neće vam faliti pažnje suprotnog pola, a pojaviće se i udvarači ozbiljn ih namera, a moguće su i bračne ponude. Moguća su lepa porodična putovanja krajem meseca. Zdravlje će biti stabilno, ali morate biti pažljivi u periodu oko pomračenja sunca 8. aprila.

Jarac

Profesionalna sfera obilovaće ne baš prijatnim iznenađenjima, a od Jarčeva će se tražiti da stabilizuju situaciju na duže vreme. Emocionalnu i vrlo stvarnu pomoć mogu pružiti bliski prijatelji, koji će savetima i delima pomoći Jarčevima da upravljaju naizgled beznadežnim slučajem.

Zdravlje će biće prilično

stabilno, ali se ne mogu isključiti psihosomatski simptomi, povećan stres i endokrini problemi. Unapred preduzete preventivne mere pomoći će ne samo da se ublaže, već i izbegnu mogući problemi. Srećom, na ljubanom planu neće biti nikakvih problema — naprotiv.

Vodolija

April će Vodolijama doneti mnogo briga.

Organizovanje porodičnih proslava, posećivanje događaja i aktivan društveni život održaće Vodolije u dobrom raspoloženju, a novi kontakti i poznanstva inspirisati i oduševiti. Finansijska situacija obećava da će biti prilično stabilna, ali i dalje ne treba trošiti novac pod uticajem emocija, pozitivnih i negativnih.

Zdravlje Vodolija će biti dobro, posebno ako posvetite dovoljno pažnje šetnji na svežem vazduhu i fizičkoj aktivnosti. Period pomračenja Sunca može izazvati depresivno stanje kod mnogih predstavnika ovog vazdušnog znaka, ali će brzo nestati.

Ribe

Ribe će u aprilu morati da rešavaju brojne probleme u profesionalnoj sferi. Pored toga, moći ćete uspešno da organizujete turistički odmor u društvu najmilijih. Putovanja krajem aprila ne samo da će poboljšati vaše blagostanje, već i stabilizovati emocionalno stanje. Naročito ako su ova putovanja usmerena ka toplim krajevima sa suvom klimom.

Romantična sfera života biće pomerena ka udobnosti, harmoniji i spokoju. Porodični predstavnici znaka će sa velikim zadovoljstvom provoditi sve svoje slobodno vreme sa rođjacima. Materijalna strana neće izazvati brige, a ravnoteža prihoda i rashoda omogućice Ribama da se opuste.

Novi broj online / Politika / Kultura / Sport / Ostalo / Srpska mediji

Čitajte nas na netu: www.serbianmirror.com

Ne čekajte mesec dana štampano izdanje, čitajte novosti u medjuvremenu.

Budite u toku sa nama preko sajta Ogleдалa: www.serbianmirror.com

Redakcija -

O nama

Marketing

Arhiva

Linkovi

Kontakt

ČITAJTE OGLEDALO

Odlazak princeze nekog drugog sveta

FANTASTIČNO PUTOVANJE SLADJANE MILOŠEVIĆ (1955-2024)

Bila je talentovana, avangardna, autentična, beskompromisna, obožavana, osporavana, zabranjivana i proganjana... Rušila je tabue, pomerala granice i postavljala standarde, te svojim delom neprocenjivo doprinela istoriji beogradskog rokenrola.

Ikona beogradskog "novog talasa", pevačica, muzičarka i multimedijalna umetnica Aleksandra Sladjana Milošević (69) preminula je u Beogradu, nakon kraće i teške bolesti. Za sobom je ostavila neizbrisiv trag u pop kulturi i istoriji avangardnog Beograda 70-ih i 80-ih godina prošlog veka.

Tokom muzičke karijere, koja je bezmalo trajala pola veka, Sladjana je prošla kroz sve muzičke žanrove, od popa, preko pank-a i nju vejva, do džeza i hard-roka, a svojom avangardnom pojavom, koju je krasila neverovatna moć transformacije, neprekidno je izazivala pažnju celokupne javnosti.

Rodjena na Dedinju, muzikom je počela da se bavi još u ranom detinjstvu. Posedovala je klasično muzičko obrazovanje i svirala violinu, neretko i na svojim albumima, koje je autorski mahom potpisivala.

Prvi singlovi i album

U žižu javnosti dospela je 1977. godine, kada je PGP RTB objavio njenu prvu "singlicu" sa hit pesmom "Au, au". Te godine pojavljuje se i kao gost na koncertu "Bijelog dugmeta" kod Hajdučke česme i gotovo preko noći stiče široku popularnost. Atraktivan (ali ne i vulgaran) izgled nesumnjivo je bio njen zaštitni znak, posebno u trenutku kada je još atraktivnijim tekstovima i javnim nastupima počela da ruši tabue i kida stege kojima su godinama unazad bile okovane generacije "neiskvarene socijalističke omladine".

Njen potencijal, istina više finansijski, nego kulturno-umetnički, prepoznali su odmah i čelnici PGB RTB, koji su posle "Au, au" izbacili još dve Sladjanine singlice sa novim pesmama, čije je "provokacije" potpisala tadašnja hit-mejkerka u povelju — Marina Tucaković.

"Ja sam, seksi dama/I sve

sad mogu sama/Ja sam seksi dama/šta kažete na to svi/šta kažeš mama ti?" bio je refren pesme koja je odmah bila zabranjena na nekoliko radio-stanica, dok se spot, u kom se Sladjana pevajući šeta posred Terazija, "stidljivo" i krišom prikazivao na televiziji.

Već sledeće godine, Sladjana je otpevala pesmu "Imam sve", čuvenog Zorana Simjanovića, a koja se našla na saundtreku iz kultnog filma "Nacionalna klasa". Nekoliko meseci kasnije ušla je u studio da snimi svoj prvi LP "Gorim od želje da ubijem noć",

na kom je okupila veliki broj saradnika, već afirmisanih autora i muzičara. Pesme koje se nalaze na albumu, gotovo da nisu imale nikakve veze sa onim što je Sladjana prethodno snimila, a kao vanvremenski hit izdvojio se "Amsterdam".

Žanrovsku promenu

pratila je i promena imidža, a disko šljokice, afro-frizure i trikoe, zamenio je kompletno pank-luk. Ovim albumom, Sladjana je uspešno srušila predrasude da je "Seksi dama" vrhunac njenih mogućnosti i poručila da se nalazi na samom početku svog

umetničkog zamaha.

„Neutral design„

Početak osamdesetih godina i ere elektronske muzike dočekala je kao jedna od najpopularnijih pevačica tog doba, obilazila je celu bivšu državu, a gde god

grupe "Neutral design", koji je pod tim imenom izdao zagrebački "Jugoton" 1983. godine.

Bio je to verovatno najavangardniji album koji se dotad pojavio na jugoslovenskom tržištu, a osim nemačkih muzičara, kao autor većine tekstova, potpisao se

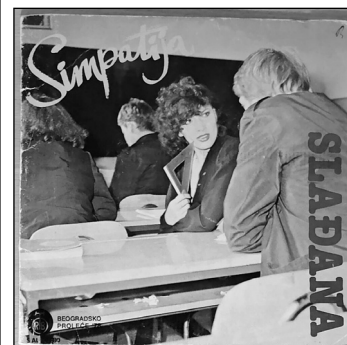
Momčilo Bajagić Bajaga. Sa albuma su se izdvojile pesme "Das licht fon Kairo", "Miki, Miki", "Ja sam neka čudna vrsta" i "Neko je tu (sa mnom u sobi)". Nova žanrovska promena donela je još jednu drastičnu promenu imidža, pa je Sladjana sa pank-luka, prešla na stil po kojem su bile prepoznatljivije najveće svetske zvezde tog vremena (Siouxsie Siouy, Cyndi Lauper i kasnije Madonna). Promociju albuma pratio je i dokumentarni film "Devojčica u svetu čipova".

Naredne godine Sladjana se pojavljuje opet na "Jugoviziji" i izvodi pesmu "Princeza" u duetu sa Dadom Topićem. Uprkos stavu publike da je ova pesma trebalo da predstavlja Jugoslaviju na "Evroviziji" 1983., stručni žiri iz svih republika poslao je pesmu "Čao amore" Vlada Kalembera i Izolde Barudžije. U narednim godinama Sladjana je izbacila još nekoliko žanrovski sličnih singlova, među kojima je najveći hit bilo "Fantastično putovanje", koje je potpisao Srdjan Jul. Takođe, uzela je učešće u jugoslovenskoj rok-misiji "Za milion godina", koja

je okupila sve tadašnje pop zvezde.

Džez eksperiment

Krajem osamdesetih, Sladjana je načinila još jedan muzički eksperiment i snimila džez album zajedno sa poznatim džez muzičarem Darkom Kraljićem. Album je 1988. objavio beogradski PGP, a Sladjana je još jednom pokazala da nije umetnik istog kalupa. Godinu dana kasnije, napušta Jugoslaviju i odlazi u SAD, gde je radila na različitim poslovima, a ubrzo se i povezala sa grupom ovdašnjih muzičara sa

kojima je i neretko nastupala.

Sredinom 1995. se vraća u Srbiju, gde je radila sa više hard rok bendova i nastupala po klubovima. Za vreme bombardovanja snimila je pesmu "Dosta suza", koju je otpevala sa svojim bratom Goranom, nekadašnjim pevačem "Generacije 5". Tokom dve hiljadite, redje je ulazila u studio i snimala novi materijal, a njeni raniji albumi doživeli su više reizdanja, jer su i nove generacije pokazivale interesovanje za njen muzički opus.

STRANCI KOJI SU ZADUŽILI SRBIJU (10)

Zaboravljeni spomenik

Mesto Jindřihovice u Češkoj, pretvoreno tokom Prvog svetskog rata u najveći koncentracioni logor Austrougarske, danas je zaboravljeni spomenik srpskog stradanja. Od oko 40.000 zarobljenika, koji su tu dovedeni, najviše je bilo Srba, a nekoliko hiljada se nikad nije vratilo u otadžbinu. Najstarija srpska žrtva bio je 92-godišnji sveštenik iz Sumadije, a najmlađa - njegov osmogodišnji unuk. Ovdje je neko vreme bio zatočen i socijalista Dimitrije Tucović. Posle rata je čehoslovački predsednik Tomáš Masarik u Jindřihovicima poklonio zemljište kralju Aleksandru da se izgradi kosturnica za stradale Srbe. Kraljica Marija Karađorđević je kasnije organizovala ekshumaciju posmrtnih ostataka Srba iz cele zapadne Češke kako bi svi počivali na jednom mestu. Tako se u Kosturnici danas nalaze ostaci 7.100 Srba i 64 Rusa.

Slavija, nova zemlja Slovena

PRVI PREDSEDNIK ČEHOSLOVAČKE:
Tomáš Masarik

Odmah po stvaranju Čehoslovačke 1918. Masarik je stvorio široku uniju naroda koji su se tek oslobodili austrougarske tamnice

Dok se u Zagrebu 1909. vodio montirani "Veleizdajnički proces" protiv nepodobnih Srba, bečka štampa je objavila članak pod naslovom "Austrougarska i Srbija". Autor, Hajnrih Fridung, istoričar i član Carske akademije nauka, optužio je četvoricu članova hrvatsko-srpske koalicije koja se našla na optuženičkoj klupi, da za svoje političko delovanje primaju novac od Srbije i da je za to dobio dokaze iz samog Beograda.

Prozvani političari su podneli tužbu protiv profesora Fridunga i listova koji su objavili članak, pa je u decembru 1909. u Beču započeo sudski proces na kome je dokazano da je Fridung dobio lažna dokumenta.

Trijumf "veleizdajnika"

Tomáš Masarik je ponovo stao na stranu Srba: u austrijskom parlamentu saopštio je da je po nalogu austrijskog ministra inostranih dela grofa Erentala, koji je bio naručilac i "Veleizdajničkog procesa", navodne dokaze izmislio austrougarski poslanik u Beogradu grof Janoš Forgač. Iako su vlasti primorale koaliciju da povuče tužbu, ona je pred Evropom ostala moralni pobednik: jedan austrijski vojni list je o ovom procesu pisao da je Austrougarska "doživela blamažu svetsko-istorijskog značaja, grotesknu komediju, koja samo slučajno nije postala krvava tragedija".

Još dok je bio poslanik

austrijskog parlamenta Tomáš Masarik je počeo da se zanima za južnoslovensko pitanje, oslobađanje evropskih naroda iz vekovne tamnice velesila. Začeta je ideja o Slaviji, konfederaciji Češke, Slovačke i Srbo-Hrvatske, kako se isprva nazivala Jugoslavija. Države bi se povezale i koridorom koji bi išao kroz današnju Austriju i Mađarsku, preko slovenskih manjina. Takvu zajednicu je zastupao Masarik kada je putovao svetom sa pasošem koji mu je dala Kraljevina Srbija i radio na stvaranju države Čeha i Slovaka. Personalna unija tih država je predviđala da ondašnji srpski regent, a kasniji kralj Aleksandar Karađorđević dobije češku kraljevsku krunu.

Već nekoliko dana po raspadu Austrougarske 1918. stvorena je Čehoslovačka, a 3. oktobra iste godine Masarik je, kao predsednik Demokratske srednjoevropske unije pozivao predstavnike "12 potlačenih naroda". Rođena je unija u koju su ušli Česi, Slovaci, Poljaci, Ukrajinci, ugarski Rusini, Rumuni, Litvanci, turski Grci i Albanci, Jermeni, cionisti iz Palestine i južnoslovenski narodi kasnije udruženi u Kraljevinu Srba, Hrvata i Slovenaca. Unija, koja je trebalo da posluži kao temelj za novo ustrojstvo u Evropi, predvođena Masarikom održala je i kongres u Pensilvaniji.

Sahranjena unija

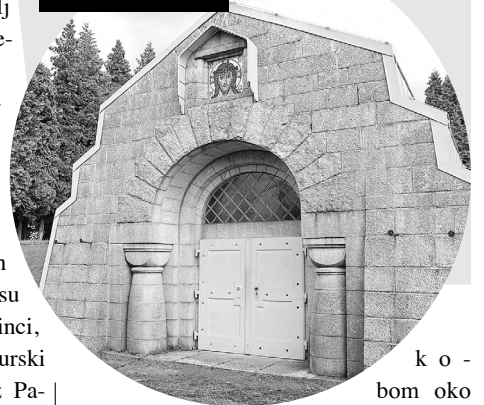
Utopiju zajedničke države oslobođenih naroda već su sledećeg meseca sahranili Ukrajinci i Poljaci su-

Osnivač Jugoslavije

U arhivu Akademije nauka u Pragu čuvaju se dva pasoša Kraljevine Srbije sa kojima je u vreme Prvog svetskog rata Tomáš Masarik putovao po svetu. Tokom Prvog svetskog rata, posle odlaska 1915. iz Praga, gde mu je pretilo hapšenje, Masarik je koristio pasoše Kraljevine Srbije i radio na stvaranju Čehoslovačke. Prvi mu je izdat iste godine u poslanstvu Srbije u Parizu i predat u Ženevi, a drugi je 1917. dobio u Londonu. U pasošu koji je Masarik izdat u Londonu prezime je promenjeno u Tomas Yory Marti. U rubrici zanimanje stoji "pisac", kao mesto rođenja naveden je Bruklin u SAD, dok umesto adrese stoji da mu je otac poreklom iz Srbije. Masarik je imao veliku ulogu u razbijanju Austrougarske, a time i u stvaranju Jugoslavije. Pojedini hrvatski istoričari su ga čak kvalifikovali kao "osnivača Jugoslavije", a inače je smatran za "najslovenskijeg političara u Prvom svetskom ratu", sa velikim autoritetom i

među Srbima i Hrvatima.

Spomenik u Jandřihovicama

ko - bom oko grada Lavova. I

sam Masarik je bio sumnjičav prema ovako složenoj državnoj zajednici, i pre ju je video kao saradnju nekoliko blokova. "Promišljena je već balkanska federacija, zatim tesni savez Čehoslovačka i Poljaka i druge slične unije", napisao je Masarik 1918. godine. Čehoslovačka se raspala 1993, dve godine posle nestanka svoje posestrime Jugoslavije.

Kralj Aleksandar Karađorđević

Srećan rodjendan
Olgi Ivanović
želi ćerka Staša iz
Kalifornije i Slavica
iz Čikaga

SLOBODANKA JE TU ZA VAŠE TAKSE

TEL: 312.622.4246
slobodankabubic@aol.com

Jela Potulich
Consultant Designer/Sales

527 N. Western Ave.
Chicago, IL 60612

Phone: 312-829-9622
Fax: 312-829-9663

sales@venetianmonument.com

OJAČAJTE I ODRŽAVAJTE IMUNITET ŠETNJOM I VEŽBANJEM

Imunitet je sistem u našem organizmu u kome se antitela i leukociti svakodnevno bore protiv infekcija izazvanih stranim telima.

Kada imuno sistem padne uslede bolesti. Postoje dve vrste imunog sistema, a to su urođeni (prirodni) i stečeni (adaptivni) imuni sistem. Prirodni imunitet dobijamo samim rođenjem a koji se smatra prvom linijom odbrane našeg organizma, dok stečeni imunitet se razvija kroz život, dakle postepeno. Tokom života organizam će pamtiiti svaki imunološki odgovor tj. pamtiće svaki kontakt, čak i posle niza godina prvog kontakta sa antigenom.

Moderan način života izaziva direktan udar na naš imunitet. Ubrzan život i skoro celodnevni rad ljude primorava često na lošu ishranu, slabo kretanje i stres. Međutim, ako smo dovoljno rešeni da tako ne bude i ako smo disciplinovani, to ne mora tako da bude. Stoga potrebno je podići sopstveni svest o tome šta je nabolje po naše zdravlje i da svakodnevnom rutinom stvorimo odbrambeni mehanizam organizma tj. da stvorimo imunitet.

Umerena fizička aktivnost svima je preporučljiva i svakako ovde je akcenat na reči *umerena* jer peterivanje i naporna fizička aktivnost zna organizam da iscrpi, premori i time izazove kontra efekat tj. pad imuniteta.

Svima je dostupan najlakši tip svakodnevne fizičke aktivnosti, a to je šetnja. Sa njom ćete steći i održavati kondiciju; imaćete kvalitetniji san (ili izgubiti postojeću nesanicu); pomoći će vam da smanjite stres jer će vas opustiti i smanjiti nivo hormona kortizola (stresa); poboljšaće vam cirkulaciju i celokupnu prokrvljenost (krvotok) pošto će kiseonik tome pomoći pojačanim ulaskom u organizam; poboljšaće i vaše mentalno zdravlje jer je naučno dokazano da je šetnja (tj. umerena fizička aktivnost) odlična protiv depresije a

i povećaće vašu inspiraciju, produktivnost i potrebu za kreativnim pristupom rada, a sa boljim i bistrijim radom mozga biće vam bolja memorija stoga ćete lakše učiti; dok sa druge strane boravak na vazduhu uz šetnju umanjicće čak i alergije; uklonice rizik od kardiovaskularnih obolenja, dijabetesa i bolesti pluća, popravicće se vid, a kosti će vam uz redovnu aktivnost ojačati i biti zdravije. Sprećićete atrofiju mišića. Kako hroničan bol tako i hroničan umor redovnom fizičkom aktivnošću biće otklonjen. Vaš metabolizam će se ubrzati, pa ćete stoga i pokrenuti detoksikaciju (izbacivanje otrova iz organizma) a uz to ćete i pokrenuti sagorevanja kalorija (regulisaćete telesnu težinu).

Preporuka je da se svaki dan šetamo bar pola sata, dok je preporuka za umereno vežbanje da bude takodje svakodnevno ili minimalno dva do tri puta nedeljno — suština je u kontinuitetu (redovnosti) kako bi se zaista to odrazilo na vaše zdravlje tj. imunitet. Odredjena naučna istraživanja pokazala su da redovnim vežbanjem povećavaju se čak i godine života (čak za sedam godina).

Kako ne biste doveli organizam do raznih infekcija potrebno je, dakle, da se redovno, zdravo i izbalansirano hranite, da imate uravnotežen san, da se bavite umerenom fizičkom aktivnošću i redovno boravite na vazduhu, kao i da smanjite stres na minimum. Naučna istraživanja su pokazala čak da redovna i umerena fizička aktivnost (bilo da je reč o šetnji, vežbanju, ili vožnji bicikle) može da ublaži simptome viroze kada je reč o respiratornim organima.

Ono što je preporučljivo, kao dobitna kombinacija, je da se fizičkom aktivnostu bavite na svežem vazduhu (u prirodi). Na ovaj način ćete udisati čist vazduh i biti na suncu (što je preporuka lekara da svakodnevno provedete na suncu barem petnaest minuta), a uz to ste i fizički aktivni.

Za Ogledalo specijalno skandinavke radi Jovan Novaković

ORGAN ČULA VIDA	VRHOVNI SKANDINAVSKI BOG	AMREL	JEDAN UZVIK	'STRUG' ZA SKIDANJE KAMENCA UREĐAJ	STARIJI BACAČ DISKA I KUGLE, NIKOLA	PRISTALICE USTANKA U PORTUGALU OD 9.9.1836.	OZNAKA ZA AERODROM U IRKUTSKU	PLODNA OBLAST U SRBIJI	TONA	ERBIJUM	VRSTA CVETA	ŽITELJ JEDNE SUSEDNE ZEMLJE
												METAR BRAZILSKI FUDBALER ANDREAS
NAREČJE									OTVOR STRUČNJACI ZA DIZAJN			
UZVIK ZA TERANJE KOKOŠI			VRSTA POLIMERA SPOSOBNOST							POTREBA ZA VODOM PUNITI REZERVOAR		
VRSTA POBEDE U BOKSU							ŽIČANI INSTRUMENT ROKER SA SLIKE					
	ST.GOLMAN FABJEN SUPROT. OD PERIGEJA							ZAJEČAR PONOVRNO POKRETANJE			ERBIJUM MERA ZA JAČINU ZVUKA	
REKA U BUGARSKOJ					ST. PEVAČ ĐANI IND. OCEAN REGION							SEVER
ROK GRUPE MUZIČARA SA SLIKE												
LIČNA ZAMENICA				VRSTA KOLAČA ALPINIST								PREPREDENJAK (TURC.)
GRAM		KRATKOPRUGAŠI VRSTA SISA (MN.)										AMPER ENGLJSKI SLIKAR, VILIJAM
STARIJA SKIJAŠICA MARTINA					INSEKT BALEGAR OSNOVA U TKANJU							
LIČNA ZAMENICA			LJUDI OD POVERENJA 'VODENI' INSEKTI									
	RAČUNOVOĐA VESLAČ U KANUU								STARIJI TENISER ZOLTAN			
KUBNI METAR					TESLA SRPSKI PISAC SREMAC							
VRSTA JUŽNOG VOĆA (MN.)												
IME ITALIJANSKE PEVAČICE PICI					SUSEDNA SLOVA U AZBUCI KONCI							
JEDAN PREDLOG, UNUTRA		MESTO U SLOVENIJI PERIOD BEZ RATA										
IME PERUANSKE PEVAČICE SUMAK				VRSTA VRBE REKA U SIBIRU								
SIROMAH, SIROMAŠAK												
DEO STADIONA (MN.)												

VAŠA POEZIJA

Radmila Ivanov

GOVOR DUŠE I SRCA

Tiha zvezdana noć,
Nežni zvuci života
I ja.

„Tiše srce saputniče,
Putevi su naši nebeska tajna.

Znam,
Znam da o ljubavi
Znaš više,
Možda previše,
Ali meni

Malo po malo serviraš
Jer dušu nemaš.
Ja sam nebeskog porekla,
Finog tkanja,
Tanana mila,
Mekana ko svila,
Nevidljiva.
Moja pesma
Na nebu stanuje.

Misliš da me znaš,
Da me kao knjigu čitaš?
Pa onda kaži,
Kakve tajne u meni
Lepe, čiste, nežne, teške.....?

„O dušo, saputnice
Raskošne širine,
Ja sam tvoja,
A ti moja tajna.
Ja idem
Korak po korak.
I ja sam božanstvenog kova,
Od zlatnih niti neba,
Moja pesma
Nežna, ritmična, bajna,
Reći će ti sve,
Samo psst...tiho,
Naši nežni zvuci života
Su NEBESKA TAJNA.“

VICEVI - VICEVI - VICEVI - VICEVI - VICEVI - VICEVI

— Okrivljeni, — kaže sudija, — vi ste, usred bela dana, pretukli čoveka na Slaviji. Zar vam se ne čini da ste otišli malo predaleko?

— Imate pravo, gos'n sudija, trebalo je da počnem da ga bijem još na Terazijama!

— Kako ti je u braku? — pita poznanik sveže oženjenog slikara.

— Vrlo zanimljivo! Ja slikam, ona kuva. Posle oboje pogadjamo šta je ko napravio!

— Za vaše zdravstveno stanje, — kaže lekar pacijentu, — kriv je, bez sumnje, alkohol!

— Uf, baš vam hvala, doktore, sad mi je lakše!

— Zašto? — začudi se doktor.

— Moja žena stalno tvrdi da sam kriv ja!

Rana zora, fajront, iz kafane izbacuju poslednjeg gosta. Kad je malo došao k sebi, on zaustavi prvog prolaznika:

— Je li, bato, — upita ga šireći nozdve,

— Kakav je ovo čudan miris ovde?

— Svež vazduh, prijatelju...

Shear Elegance

Vam nudi

Pored lepih prolećnih boja za kosu, Hear Extension, Keratin, šminku za svadbe i druge svečane prilike, moderne frizure, vax, obrve, trepavice i sve što je potrebno da zablistate i lepo izgledate ovog proleća sada i velika

773.271.9602

NOVOST

Micro-Needling, nova inovacija u medicine za tretiranje bora na licu u Shear Elegance neka vam profesionalni estetičar osveži lice uz samo nekoliko bezbolnih tretmana Eclipse MicroPen za lice vrat i telo.

Pozovite Shear Elegance i zakažite termin.

Sve na jednom mestu

SHEAR ELEGANCE

U srcu Lincoln Square

4719 N. Lincoln Ave. - Chicago IL 60625

Radno vreme: Pon-sub 10am -7pm – Nedeljom 10 am -4pm

NEVEROVATNA PONUDA

NAJMODERNIJI
NJUZMAGAZIN IZ
SRBIJE

Nedeljnik

GODIŠNJA NA DIGITALNO
PRETPLATA IZDANJE,
52 BROJA

umesto ~~310\$~~
samo 75\$*

Svake srede novi broj u vašem inboxu.
Pronađite na adresi www.nstore.rs

Za Nedeljnik pišu najcenjeniji kolumnisti i najvažniji opinion makeri u Srbiji.

Šta se zaista događa u Srbiji, kako razmišlja nova srpska elita**, kako svet izgleda iz srpske perspektive

Proverite zašto je Nedeljnik srpski magazin koji izgleda svetski.

UZ NEDELJNIK DOBIJATE I NJUJORK TAJMS NA SRPSKOM JEZIKU***

Citaj više, znaj više

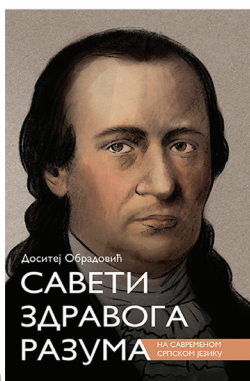
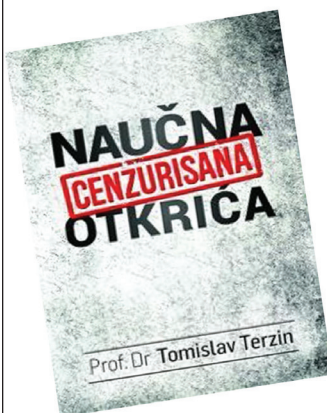
*u dinarskoj protivvrednosti
**Nedeljnik čita 71 odsto obrazovanih, agencija Ipsos

***Nedeljnik je licencirani izdavač The New York Times International Report, prvog mesečnika NYT

Knjigana poklon

DRAGI ČITAOCI,
MI SMO LJUBITELJI DOBRIH KNJIGA IZ RAZNIH OBLASTI ŽIVOTA: NAUKE, PSIHLOGIJE, RELIGIJE, ZDRAVLJA...I ŽELIMO DA TO PODELIMO I SA VAMA, NAŠIM SUNARODNICIMA U ČIKAGU I DRUGIM DELOVIMA SAD. KNJIGE SU BESPLATNE, ALI JAKO VREDNE I ZATO AKO VAM SE KNJIGA DOPADA PROSLEDITE DALJE VAŠIM PRIJATELJIMA! PRIJATNO ČITANJE!

NARUČITE VAŠE BESPLATNO IZDANJE KNJIGE NA NAŠEM JEZIKU NA STRANICI

WWW.KNJIGANAPOKLON.COM

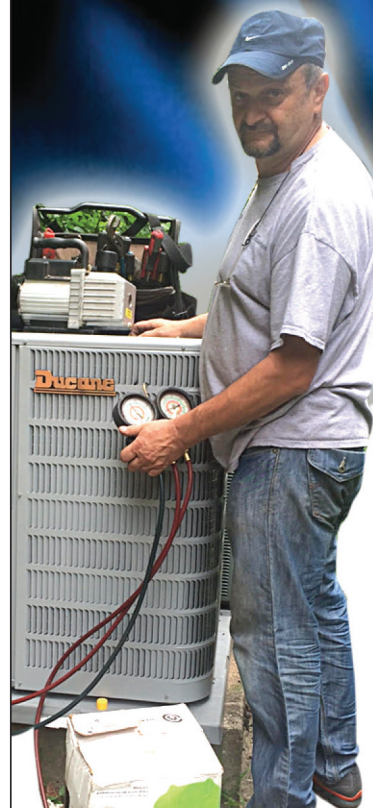
TESLA AIR

HEATING & COOLING APPLIANCES

24 HOUR SERVICE

SRBO KONSTATINOVIC

Commercial & Residential

Cell: 708.307.2816

Tel: 708.802.4160

srbolis@yahoo.com

Za udobnost, toplotu i svežinu u vašim domovima i poslovnim prostorima

TESLA AIR

708-692-7283

WWW.DOBARBROKER.COM

**WE ARE
HIRING**

Commerical Properties On Market Seller Financing Available Must Qualify. Reach Ivica for more Information!

3757 N. Cicero Ave, Chicago, IL Office Building with so much Potential Has 25 individual offices and a basement. Parking is limited. Seller Finacing 7% on 30 year fixed mortgage. Call Ivica 708-692-7283

525-527 N. Ashland Ave, Chicago, IL 4 unit building great investment opportunity. Bank Owned and seller offer financing option with 7% mtg. Call Ivica 708-692-7283

THE TIME TO ACT IS NOW. GET YOUR HOME OR PROPERTY READY FOR SALE WITH A PROVEN LEADER IN THE INDUSTRY. IVICA LAZICH WILL PROVIDE YOU WITH THE BEST SERVICE POSSIBLE TO GET YOU RESULTS WANT TO SEE. SELLERS MARKET!

licensed in Illinois

**Ivica Lazich, NRBA Designated Managing Broker
Capital Investment Realty Group Inc
6345 Joliet Rd 2A
Countryside, IL 60525
lazich2@yahoo.com**